

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-85
Konta czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena egz. 25 gr.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji
Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na ostatniej stronie.

Druga konferencja b. premierów

obradować będzie jutro w Warszawie z udziałem marsz. Piłsudskiego
Sprawy gospodarcze — głównym przedmiotem narad

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 23. 4. (Sin) W poniedziałek rano odbędzie się konferencja b. premierów pomajowych z udziałem marsz. Piłsudskiego. Jutro wieczór przyjeżdża do Warszawy na tę konferencję b. premier Bartel. Starania o udaremnienie tej konferencji spełzły na niczem. Program konferencji zasadniczo obejmuje zagadnienia gospodarcze i będzie podstawą dla dalszych prac Rady ministrów, względnie dla posunięć marsz. Piłsudskiego. Najważniejszym zagadnieniem w chwili obecnej tak dla konferencji b. premierów, jak i dla Rady ministrów jest sprawa budżetu, który wynosił 2 miliardy 400 milionów i prawdopodobnie zostanie zredukowany o 500 milionów złotych. Redukcja ta jest konieczna ze względu na znaczny spadek dochodów, który sięga 25—30 proc. Znalazienie nowych źródeł dochodu w chwili obecnej wedle opinii sier gospodarczych jest niemożliwe, zachodzi wobec tego konieczność redukcji, przyczem redukcja ma podobno dotknąć również i wyższych urzędników. Referat o sytuacji gospodarczej na konferencji wygłosi prof. Bartel, który zresztą zgodnie z instrukcjami p. Prezydenta zobrazuje obecną sytuację gospodarczą na podstawie materiałów, do starczonych mu ze źródeł urzędowych.

Drugą troską konferencji premierów według

krążących pogłosek będzie sprawa bilansu płatniczego, który przedstawia się w tej chwili nie szczególnie. Jednym z kroków w kierunku polepszenia bilansu płatniczego jest podwyżka cen paszportów zagranicznych. Prawdopodobnie zostaną podjęte jeszcze inne starania w tym kierunku. W tym celu udał się już do Paryża wiceminister Koc w celu jaknajszybszego zrealizowania wszelkich możliwych dla Polski pożyczek. Kapitaliści angielscy mają udzielić browarnikom pożyczki w wysokości 30 milionów zł.

Wczorajszy i dzisiejszy dzień marsz. Piłsudskiego upłynęły na konferencjach z poszczególnymi ministrami i nosiły charakter orientacyjny. Dziś względnie jutro marsz. Piłsudski odwiedzi p. Prezydenta. Wszyscy ministrowie powrócili już do Warszawy. Najbliższe posiedzenie Rady ministrów odbędzie się w środę względnie w czwartek.

Konferencja samorządu gospodarczego, zwołana na 26 bm. nie posiada specjalnego znaczenia i nosić będzie raczej charakter organizacyjny. Przedstawiciele unii pracowników umysłowych złożyli wicepremierowi Zawadzkiemu memoriał, w którym zwracają uwagę na jednostronny charakter narady gospodarczej bez udziału świata pracy.

Zapowiedź dalszych ulg podatkowych

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 23. 4. (Sin) Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji skarbowej warszawskiej Izby przemysłowo-handlowej pod przewodnictwem prezesa Klarnera w obecności wiceministra Starzyńskiego, który wygłosił dłuższe przemówienie na tematy gospodarcze. W dyskusji przedstawiciele kupiectwa podnieśli dużą wagę zarządzeń, ułatwiających spłatę zaległości podatku obrotowego. Wiceminister Starzyński oświadczył, że zostanie wydany okólnik interpretacyjny do rozporządzenia o ulgach w spłacie tego podatku, który wprowadzi dalsze ułatwienia dla płatników.

Zasiłki dla częściowo zatrudnionych robotników

Warszawa, 23. 4. (Sin) Minister pracy i opieki społecznej gen. Hubicki przyznał na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia prawo do zasiłków na okres od 1 do 30 bm. tym robotnikom częściowo zatrudnionym, których zarobek tygodniowy z powodu ograniczenia produkcji nie przekracza pełnego umówionego zarobku za jeden bądź dwa dni pracy. Zarządzenie to dotyczy szeregu kopalń, hut i fabryk w Zagłębiu Dąbrowskiem i Krakowskiem, na Górnym Śląsku oraz w Pabjanicach i Ozorkowie.

—o—

Cały naród japoński popiera imperjalistyczną politykę wobec Chin!

Londyn 23. 4. (L) Wedle doniesień z Tokio, partje opozycyjne obu izb parlamentu japońskiego postanowiły udzielić rządowi w dziedzinie polityki zagranicznej, a specjalnie polityki wobec Chin pełnego poparcia, aby w rząd w swych poczynaniach miał za sobą zwarty front całego narodu japońskiego.

Paryż 23. 4. (B) Komisja ankietowa Ligi Narodów, badająca przyczyny konfliktu chińsko-japońskiego, przybyła wczoraj do Mukdena.

Sprawca zamachu na premiera japońskiego skazany na śmierć

Londyn 23. 4. (L) Sprawca zamachu na premiera japońskiego Hamaguczego skazany został na karę śmierci. Jak wiadomo, Sagoja dokonał zamachu na premiera japońskiego w listopadzie 1930 i zranił go tak ciężko, że w parę miesięcy premier zmarł w następstwie odniesionych ran.

Tardieu i Brüning wyczerpująco omówili wszelkie kwestje interesujące ich państwa

W sprawie konferencji lozańskiej nie osiągnięto porozumienia

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż 23. 4. (B) Po wczorajszej konferencji z kanclerzem Brueningiem i sekretarzem stanu w niemieckim ministerstwie spraw zagranicznych von Buelowem premier Tardieu oświadczył przedstawicielowi „Petit Parisien”, że nigdy jeszcze nie miał sposobności tak szczegółowo omówić z ministrami niemieckimi wszel-

kie zagadnienia, interesujące oba państwa. To też podczas tej rozmowy nie pominięto żadnych spraw. Dziennik donosi dalej, że w kwestji reperycyjnej nie osiągnięto żadnego porozumienia ani co do terminu zwołania konferencji lońskiej ani też w sprawie wyboru prezydenta konferencji lońskiej.

Rzeczywistość na „okręcie potępieńców” nie przedstawia się tak groźnie, jak głosi fama

Paryż 23. 4. PAT. Reporterowi „Matin'a” Gerville Reach'owi udało się wejść na pokład statku „Chaco”. Jest to nowy statek o wyglądzie militarnym, przystrojony oryginalnymi flagami: suszącymi się na słońcu koszulami. Reach przyjęty był przez kapitana parowca Atarci, który dobrodusznie pokpiwał sobie z imaginacji dziennikarzy. „Chaco — oświad-

czył kapitan — pozostaje w Barcelonie od 9 kwietnia i przez cały ten czas nie opuszczał portu. Kapitan zaznaczył, że przestępców było na pokładzie 112, ludzi niebardzo ciekawych i dość pospolitych, a w każdym razie bardzo posłusznych od czasu gdy się znaleźli w tym pływającym więzieniu. W Cadix wysadzono na ląd 49 więźniów, w Genui 14. Pozostaje je-

cze 15 więźniów, to jest tyłu, ilu jest oficerów w sztabie okrętu. „Chaco” udaje się obecnie do Anglii, dokąd odwiezie więźnia Cohna, a następnie odstawi do Polski pewną liczbę osób, którym powietrze argentyńskie nie służyło zupełnie. I wszystko to, zechce mi pan wierzyć — zakończył kapitan — odbędzie się bez komplikacji i kłopotu.

Nienawiść

Wileńskim studentem — Żydom i Polakom — poświęcam.

Historjologiczna czy też, jeśli ktoś woli, psychologiczna koncepcja antysemityzmu, że „nienawiść do świata chrześcijańskiego płonie w duszach żydowskich” — nie jest ani nowa ani oryginalna. Jest ona tak stara, jak sam antysemityzm, a więc stara jak samo rozproszenie żydowskie po świecie. Im bardziej uciskano i prześladowano Żydów, tem bardziej, z tem większą zapamiętałością i uporczywością w miało wiano Żydom i... sobie, że Żydzi są wrogami narodów wśród których żyją i wrogami całej poza nimi ludzkości. W swym wielkiem dziele apologetycznym „Israel und die Völker” cytuje dr. Bloch z dzieła chrześcijańskiego profesora Karola Meyera „Der Aberglaube des Mittelalters” następujące zdanie: „Man übertrug den Hass und die Verachtung, welche man selber den Juden gegenüber empfand, auch auf sie und nahm an, sie seien von denselben Gefühlen wie die Christen beherrscht”. Nie możemy w ramach artykułu dziennikarskiego analizować tego niezwykle ciekawego zjawiska, że własne uczucia, własne ressentymenty supponuje się stronie przeciwnej. Może jest w tem poprostu tylko moralna i intelektualna niezdolność do wczucia się i zrozumienia duszy i wewnętrznego świata swego przeciwnika, może zaś nieświadoma dążność do usprawiedliwienia się przed własnym swem sumieniem. Większość uciska mniejszość — tak było dotąd zawsze w historii i tak, niestety, jest nadal — a kiedy uciskana mniejszość podnosi pełen oburzenia i rozpacz glos protestu, wówczas, w swym sumieniu niejako zażenowana większość szuka karczowo absolucji i nie tylko przypisuje mniejszości wszelkie możliwe i niemożliwe grzechy i zbrodnie, ale nadto jeszcze dokonuje pewnego rodzaju psychologicznej translokacji nienawiści i konstruuje koncepcje, że nienawiść płonie w duszy... mniejszości. Prymitywny i prostacki rozum łatwo też w to uwierzy, iż każdy uciskany musi nienawidzić swego ciemiężcy. Prostacki rozum nie zdaje sobie z tego sprawy, iż na dziejowej płaszczyźnie współżycia narodów cały ten problem nie wygląda bynajmniej tak prymitywnie.

Słynny rosyjski profesor teologii chrześcijańskiej, Żyd z urodzenia, który do swego 20-go roku życia żył w domu wybitnego rabiną. Daniel Chwolson (1819-1910) w dziele swym o bajce mordy rytualnego wypowiedział znane zdanie, że „nienawiść Żydów przeciw chrześcijanom jest niczem innem jak fantazją i złudzeniem, a nienawiść chrześcijan przeciwko Żydom niestety czemś prawdziwym i realnem”. „Naturalnie, — powiada dalej Chwolson, — że rozum nie-Żyda, który nie zna wewnętrznego życia Żydów, z trudnością tylko pojmie, że Żydzi po wszystkich owych cierpieniach, męczarniach, prześladowaniach i obelgach nie byli owładnięci straszliwą nienawiścią przeciw swym prześladowcom. Kto jednak dobrze zna Żyda i jego religijny sposób myślenia, wie, że, naskutek swego religijnego światopoglądu, Żyd w nieszczęściu, które nań spada, widzi karzącą rękę Bożą, a nie ludzkie prześladowania i ludzką złośliwość”.

Żyd współczesny, Żyd myślący i czujący kategoriami ostatnich dwóch stuleci, stawia oczywiście problem ten na platformie nie tylko religijnej, ale ogólnoludzkiej. I ten również Żyd daleki jest o cały otchłamy ocean myśli i uczuć od tego, co antysemityzm nazywa nienawiścią. Uczucie nienawiści względem całego jakiegoś świata religijnego, względem jakiegoś zbiorowości, jakiegoś narodu jako całości — obce jest naskroś i bez żadnych jakichkolwiek zastrzeżeń duszy Żyda i — jeśli wolno użyć tego uogólniającego terminu — duszy żydostwa. Współczesny człowiek, stojący na jako takim duchowym poziomie, rozumie przecież, że narody składają się z ludzi dobrych i złych światłych obok ciemnych i zakłamanych, —

jakże więc można nienawidzić... narodu? To samo odnosi się do wszystkich religij dzisiejszego świata. Wszystkie religie monoteistyczne i wielkie religie Azji są u swoich szczytów oraz w swoich teoretycznych naukach, pełne wzniosłego idealizmu i miłości bliźniego. W praktyce skłaniają się jednak społeczności religijne, podobnie jak narodowe, z najrozmaitszych typów, począwszy od świętego ascety aż do wstrętnego obłudnika, który religiję miłości bliźniego wyznaje ustami a czynami swojemi lży i dręczy swego bliźniego. Więc jakże można nienawidzić... religij?

Tylko dwa przykłady: My Żydzi mówimy teraz często i dużo o hakenkreuzlerowcach, którzy proklamowali wytepienie Żydów jako jedno ze swoich naczelných haseł. Ale czy z tego wynika, że nienawidzimy — Niemców? Przecież „Niemcy” to nie tylko te indywidualia, które noca mi bezczeszczą cmentarze żydowskie a przy nadarzającej się sposobności rozbijają łaskami głowy przechodniów żydowskich, ale także — co najmniej: także! — tacy ludzie jak Otto Braun, Scheidemann, Fryderyk Wilhelm Förster, Schoenaich, Quidde, Tomasz i Henryk Mannowie itd. itd. Któż z nas więc może nienawidzić — Niemców? Albo. Mówimy i piszemy wiele o endekach, którzy „odżydzenie” Polski postawili sobie za główny program swego życia i działania. Ale Polska to przecież nie tylko bojówkarze endeccy i ich teoretycy, ale także — co najmniej: także! — Andrzej Strug, Thugutt, Niedziałkowski, Kaden-Bandrowski itd. itd. Któż z nas więc może nienawidzić — Polaków? Czyż nie byłaby to jakaś potworna aberacja myślowa i moralna?

Warto zacytować jeszcze jeden przykład, najdosadniej rozbijający w puch koncepcję o „żydowskiej nienawiści”. Jest to stosunek przed-

wojennego żydostwa rosyjskiego do Rosji. Carska Rosja była katem Żydów. A cóż — Żydzi? Kochali, głęboką i serdeczną miłością kochali Rosję, Rosjan, lud rosyjski, literaturę rosyjską. Są to rzeczy znane i notoryczne.

Dusza narodu — ażeby znowu użyć tego ogólnikowego terminu — objawia się i wypowiada we wielkich, reprezentatywnych dziełach literatury. O ile idzie o problem nas interesujący można wskazać na dramat żydowsko-niemieckiego poety Arnolda Zweiga pt. „Semaels Sendung”. Arnold Zweig, autor „Sporu o sierżanta Griszę”, jest pisarzem o europejskiej sławie, a przytem gorącym, zorganizowanym, a więc stuprocentowym sionistą. To co taki człowiek pisze jest więc chyba bezsporną manifestacją „duszy żydowskiej”.

Tłem dramatu „Semaels Sendung” jest oskarżenie ścisłe historyczne, a mianowicie historia oskarżenia o mord rytualny w Tisza Eszlar na Węgrzech w r. 1882 Spiritus movens oskarżenia, procesu i straszliwego niebezpieczeństwa, które wówczas zawisło nad żydostwem węgierskiem, a moralnie nad żydostwem całym, był sędzia śledczy nazwiskiem Bary. W ostatniej scenie dramatu odbywa się nad Barym sąd niebieski: żydostwo czyni symbolicznie obrachunek z narodem świata. Abel, syn Adama, broni oskarżonego, patriarcha Izak jest oskarżycielem, Noe, „rodzic nowej ludzkości” zasiada na stołcu sędziowskim. Abel mówi: „On mniemał, iż jest sprawiedliwy. Myślą swoją, ciasną i mroczną, widział obraz sprawiedliwości skoszlawioną i ciemną, i dążył doń”. Wyrok zapada taki, iż oskarżony nie ma być Semael ów i nie ma być oddany okrutnej czeluści, lecz wina ma mu być przebaczona i żadne go nie ma spotkać cierpienie.

W. BERKELHAMMER

Na wypadek zwycięstwa hitlerowców Prusy otrzymają komisarza rządowego?

Berlin 23. 4. PAT. „Deutsche Allg. Ztg.” donosi, że w kołach genewskich krąży pogłoski o możliwości mianowania komisarza Rzeszy dla zarządzania państwem pruskim w razie gdyby w wyniku zwycięstwa narodowej opozycji w wyborach do sejmu pruskiego nominalne wyłonienie rządu koalicyjnego okazało się niemożliwe. Nie jest wykluczone — podkreśla dziennik — że kanclerz Brüning, korzystając z przerwy w obradach genewskich, przybędzie na jeden dzień do Berlina.

We Frankfurcie n. Menem policja wykryła tajną organizację hitlerowców, mającą na celu gromadzenie materiałów wybuchowych i urządzania zamachów. W związku z tem aresztowano 4 przywódców narodowo-socjalistycznych. Grupa ta miała na celu zaopatrywanie oddziałów narodowo socjalistycznych w proch, zapalniki do granatów, granaty ręczne itp.

Krwawe starcia przedwyborcze

Berlin 23. 4. PAT. Wigilja wyborów do sejmu pruskiego zaznaczyło się niebawale licznymi incydentami, które w kilku wypadkach przybrały nadzwyczaj ostre rozmiary. Hitlerowcy w walkach z przeciwnikami politycznymi nie przebierają w środkach stosując istny terror na zgromadzeniach stronnictw lewicowych. W Monachium hitlerowcy sprowokowali na dwóch zgromadzeniach socjal. demokratycznych, na których przemawiał prezydent policji berlińskiej Grzesiński krwawe starcia, trwające pół godziny, w wyniku których 35 ciężko rannych musiano odwieźć do szpitala. Policja aresztowała 40 hitlerowców, przy których znaleziono bomby cuchnące, gazowe, naboje łzawiące, pręty żelazne, kamienie i inną broń do walki wręcz. Z innych miast prowincjonalnych nadchodzą

również wiadomości o krwawych starciach, wywołanych przez hitlerowców lub komunistów.

Na Śląsku niemieckim postrach sieje grupa członków dawnego oddziału szturmowego, Nr. 175. Grupa ta, zaopatrzona w broń palną, atakuje reichsbannerów, rozbija zgromadzenia i strzela do przejeżdżających wozów propagandowych. W Berlinie ubiegła doba miała bardzo niespokojny przebieg. W różnych dzielnicach miasta komuniści i hitlerowcy popodpalali słupy reklamowe z plakatami wyborczymi. W kilkunastu miejscach doszło do walki na noże między grupami agitatorów. Hitlerowcy pościgali z domów flagi o barwach republikańskich i tłukli szyby w lokalach. Policja przeprowadziła rewizję w lokalach narodowych socjalistów i skonfiskowała przytem znaczna ilość nieposiadanej broni palnej. W ciągu nocy aresztowano w Berlinie ogółem 200 osób.

Goebbels pod zarzutem zdrady stanu

Berlin. 23. 4. PAT. „Abend” donosi, że nadprokurator Rzeszy wystąpił z wnioskiem postawienia przywódcy narodowych socjalistów Goebbelsa w stan oskarżenia o zdradę stanu.

Bruksela, 23. 4. (R) Upatrzony na przewodniczącego konferencji lozańskiej min. Theunis nie przyjął zaproponowanego mu stanowiska. Theunis wskazuje, że od r. 1925 nie zajmuje się problemem reparacji, wobec czego uważa, że jeden z ministrów belgijskich, a więc np. Jaspar, który brał udział w opracowaniu planu Younga, bardziej nadaje się na to stanowisko.

Konferencja rozbrojeniowa przed kryzysem

Prasa paryska stwierdza odosobnienie Francji

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Paryż 23. 4. (B) Nawiązując do wczorajszej uchwały komisji głównej konferencji rozbrojeniowej w sprawie rozbrojenia jakościowego, „Echo de Paris“ wyraża obawę, że mimo uwzględnienia stanowiska francuskiego, projekt francuski wcześniej czy później przeciw zostanie odrzucony, a wtedy nastąpi kryzys konferencji rozbrojeniowej. Kryzys nadejdzie jednak w terminie późniejszym, ponieważ Tardieu i Bruening postanowili dyskusję nad obydwoma projektami podjąć dopiero po wyborach we Francji. Podobne obawy wyraża „Figaro“, uważając wczorajszą uchwałę za terminową za wzięcie broni. „Populaire“ stwierdza, że Francja jest ze swym projektem zupełnie osamotniona. Podobnie pisze „Journal“ dodając, że projekt francuski popierany jest jedynie przez pań-

stwa Malej Ententy, Polskę, Belgię i niektóre państwa Ameryki łacińskiej, podczas gdy większość państw przeciwna jest tezie francuskiej.

Genewa. 23. 4. PAT. Wyznaczone na dzisiaj rano posiedzenie prezydium konferencji rozbrojeniowej zostało nagle odroczone do poniedziałku. Zebrało się natomiast prezydium komisji ogólnej które omówiło m. in. sprawę najbardziej właściwych sposobów ustalenia rozróżnienia broni ofensywnej i obronnej. Na poniedziałkowym posiedzeniu prezydium konferencji powzięta zostanie decyzja co do oddania do dyspozycji Ligi Narodów pewnych rodzajów broni oraz równouprawnienia państw z punktu widzenia zbrojeń.

Przewidywania co do wyniku wyborów w Prusiech

Berlin 23. 4. ZAT. Z źródeł dobrze poinformowanych dowiaduje się ZATna, że według przewidywań wynik wyborów do sejmiku pruskiego wypadnie następująco: Na ogólną liczbę 420 stronnictwa republikańskie zdobędą prawdopodobnie 210 mandatów, hitlerowcy 140, nacjonaliści 35, komuniści 35 mandatów. Przewidują że po wyborach dojdzie do skutku rząd koalicyjny, obejmujący stronnictwa od centrum katolickiego do socjaldemokratów włącznie. W wypadku gdyby utworzenie rządu koalicyjnego było niemożliwym, rząd Brauna — Severinga po zostanie przy władzy i będzie tolerowany przez większość centrolewicową. Utworzenie koalicji centrowo hitlerowskiej zdaje się być w chwili obecnej wykluczone.

Solidarność Żydów niemieckich

Berlin 23. 4. ZAT. Odbił się tu wiec wyborczy, zwołany przez Zentral-Verein der deutschen Juden. Przewodniczący zjazdu dr. Brotzki zaatakował hitlerowców i wezwał żydowskich wyborców, aby poparli stronnictwa republikańskie. Godnym jest uwagi, iż dr. Brotzki ostro odgraniczył się od tych, którzy pocieszają się twierdzeniem, że hitlerowcy czynią różnicę między Żydami pochodzenia niemieckiego, a przybyłymi z zagranicy. Dr. Brotzki oświadczył, że Żydzi niemieccy nie akceptują takiego podziału.

Berlin 23. 4. ZAT. Przedstawiciele 3 stronnictw republikańskich: demokratycznej Staatspartei, socjaldemokracji i centrum katolickiego, wystąpili wczoraj na wielkim wiecu wyborczym, zwołanym przez związek b. żydowskich żołnierzy frontowych. Mówcy poseł Hauf, dr. Moirer, oraz poseł Meyer oświadczyli, że republikańskie zdecydowanie walczyć będą przeciwko hitleryzmowi i odeprą zamach na równouprawnienie Żydów. W końcu przedstawiciel związku oświadczył, iż b. żydowscy żołnierze frontowi gotowi są do ostatniej kropli krwi walczyć o republikę i o zwycięstwo sprawiedliwości.

Berlin 23. 4. ZAT. Z pruskich miast prowincjonalnych nadchodzą wiadomości, które brzmią jak curiosum. Agitatorzy narodowo socjalni na wolię wyborców żydowskich, aby poparli Hitlera, ponieważ potępił on antysemityzm!!

Bojówki Hitlera przy pracy

Berlin 23. 4. (Sch) W jednej z kawiarni w Kolonii napadła dziś bojówka hitlerowska na posła socjalistycznego do Reichstagu Welsa i prezydenta policji kolońskiej Bauknechta, zadając im ciężkie rany nożem w głowę i ciało. Zaalarmowana policja aresztowała 7 napastników, podczas gdy kilku innych zbiegło. Stan obu rannych jest poważny.

Uwagi na czasie.

Przyczynę bladej i nieswieżego wyglądu w zimie warunkują: niedostateczna ilość witaminów w jarzynie oraz brak słonecznego bodźca na gruczoły dokrewne skóry. Ale i po porze letniej nawet po wywezasach, obserwujemy często zmarniałą, pomarszczoną skórę twarzy. — Przykry ten objaw nadmiernego wysiłku życiowego aparatu skóry jest następstwem przekraczania normy czasu naświetlania twarzy słońcem. Krótkotrwałym bowiem naświetlaniem pobudza się je do ożywienia cery, długotrwałym zaś — wyczerpuje się. Wobec tych faktów nasunęła się myśl wytworzenia preparatu, któryby nie tylko stanowił ochronny filtr przeciw wnikaniu nadmiaru promieni słońca, a tem samem chronił uprawiających sporty, tudzież kąpiących się w rozświetlonych telnieniach kąpielni przed zapaleniem skóry, ale i w dniach pochmurnych ożywiał cerę emanacją świetlną, chroniąc ją jednocześnie przed ujemnym wpływem zmian atmosferycznych. Problem ten rozwiązuje naświetlony promieniami ultrafioletkowymi krem sportowy „Ultrasol“ Dra Lustra. Uprawiającym sporty odda krem ten niepospolite usługi, ponieważ ułatwi piękne ściemnienie skóry, bez narażenia jej na zapalenie. Wielostronne wskazania do użytku tego wykwintnego kremu, tudzież nader niską ceną czynią go preparatem do codziennego użytku o wybitnym znaczeniu.

Zdementowanie pogłoski o antysjońskim memorjale urzędu kolonialnego

London. 23. 4. ZAT. Egzekutywa Agencji Żydowskiej otrzymała następującą wiadomość z urzędu kolonialnego: „Z polecenia ministra kolonii sir Listera niniejszem odpowiadamy na list z 7 marca, w którym panowie zwracacie uwagę na artykuł, ogłoszony w paryskiej „Rasswiot“. Artykuł ten podaje, że od pewnego czasu krąży w urzędzie kolonialnym i wśród wyższych urzędników palestyńskich poufny memoriał, wskazujący na konieczność zmiany dotychczasowej polityki w Palestynie. Zmiany te w żadnym wypadku nie mogą nastąpić na korzyść Żydów. Winien być również rozważany projekt nowego podziału Palestyny“. Szczegółowe dochodzenia w tej sprawie nie wykryły żadnego śladu takiego dokumentu, któryby miał krążyć w Urzędzie kolonialnym lub wśród urzędników palestyńskich. Urzędowym kołom nic nie jest wiadomem o istnieniu takiego dokumentu, zaś ministerstwo kolonii nie jest poinformowane o jakiegokolwiek próbie, czy inicjatywie nowego podziału Palestyny.

Bajka o mordzie rytualnym — nieśmiertelna!

Saloniki 23. 4. ZAT. W wigilję święta Pesach wszczęto w miasteczku greckim Cavalta hecę o mord rytualny, na skutek której omal nie zlynchowano tamtejszego mieszkańca żydowskiego Lewiego. Żona miejscowego szewca greckiego oskarżyła Żydów o porwanie jej dziecka, i wytoczenie żeń krwi. Według wskazówek dziecka aresztowano jednego Żyda, lecz natychmiast go zwolniono z powodu braku poszlak. Dziecko wskazało potem na Lewiego jako na sprawcę porwania, tłum chciał Lewiego zlynchować. Policja aresztowała Lewiego i po stwierdzeniu bezpodstawności zarzutów zwolniła go.

Potrójny mord rabunkowy na Wołyniu

Kowel. 23. 4. ZAT. We wsi Stawki, pod Kowlem, wczorajszej nocy do domu tamtejszego mieszkańca żydowskiego, Abrahama Flussa, wtargnęli uzbrojeni bandyci. Gdy 62-letnia teściowa Flussa wszczęła alarm, bandyci rozbiłi jej głowę siekierą. Następnie zabiłi Abrahama Flussa i jego żonę Cyrle, poczem zbiegli. Zaalarmowana policja aresztowała narazie 2 chłopów podejrzanych o udział w morderstwie.

Nagła choroba Dra Goebbelsa

Berlin 23. 4. PAT. Znany działacz narodowo socjalistyczny i redaktor berlińskiego organu hitlerowców „Der Angriff“ pos. dr. Goebbels zachorował obłożnie na zatrucie. Stan chorego jest bardzo groźny. Wiadomość o chorobie Goebbelsa, który miał wczoraj przemawiać wraz z Hitlerem na wiecu narodowo socjalistycznym w pałacu sportowym, wywołał niezwykle silne wrażenie.

„Po 24 kwietnia sprowadzimy z powrotem naszego cesarza“...

Essen 23. 4. PAT. W Wuppertal (Nadrenja) na wiecu partii niemiecko narodowej referent Klingenberg gorąco bronił b. cesarza Wilhelma, który jego zdaniem wcale nie zламаł wierności narodowi niemieckiemu, przeciwnie, naród niemiecki sprzeniewierzył się jemu. Klingenberg zakończył swe przemówienie słowami: obecnie znowu nastąpi wiosna. My chcemy również mieć wiosnę polityczną i po 24 kwietnia po wyborach do landtagu pruskiego sprowadzimy z powrotem naszego cesarza.

Reichstag zbierze się 9 maja

Berlin 23. 4. (Sch) Rząd Rzeszy zaproponował konwentowi senjorów, który zwołany został na wtorek 26 bm., aby zwołał Reichstag na 9 maja. Głównym celem sesji Reichstagu będzie przekazanie preliminarza budżetowego właściwej komisji, oraz przeprowadzenie dyskusji w sprawie polityki wewnętrznej i zagranicznej rządu Rzeszy.

Dzisiejsze wybory w Austrii

Wiedeń 23. 4. PAT. W niedzielę 24 bm. odbędą się wybory do rady miejskiej m. Wiednia oraz wybory do rad gminnych w Styrii i Karyntji. Charakterystyczną cechą w obecnych wyborach jest udział narodowych socjalistów i komunistów. Ponadto odbędą się wybory do sejmiku Dolnej Austrii i do sejmiku salzburskiego.

Komisja bada połączenie finansowe państw naddunajskich

Genewa 23. 4. (K) Komisja rzeczoznawców finansowych, składająca się z przedstawicieli Francji, Anglii, Włoch i Niemiec rozpoczęła dziś obrady w sprawie federacji naddunajskiej. Komisja ma się zająć zbadaniem sytuacji finansowej Austrii, Bułgarii, Grecji i Węgier.

Praga 23. 4. (R) W Zilinie na Słowaczkach wyłamał się z celi więziennej pewien zbrodniarz, który następnie zamordował strażnika pełniącego służbę przy bramie i usiłował zbiec. Zbrodniarza ujęto i ponownie osadzono w więzieniu.

Rada gmin żydowskich w Anglii o bojkocie antyżydowskim w Polsce

Londyn (ZAT). „Joint Foreign Committee” na ostatnim posiedzeniu Rady Gmin Żydowskich w Anglii przedłożył sprawozdanie, które omawia również niektóre sprawy, dotyczące mniejszości żydowskiej w Polsce. W tej części sprawozdania powiedzianem jest: W sprawie sytuacji w Polsce Komitet starannie rozpatrzył postanowienia nowej ustawy szkolnej, przyjętej ostatnio przez Sejm i Senat polski. Ustawa nie została jeszcze ogłoszona i poszczególne postanowienia mogą ulec modyfikacji. Odnosnie do kół mniejszościowych ustawa legalizuje obecny stan faktyczny. Wiele postanowień ustawy zredagowanych jest w sposób niejasny, lecz Komitet uważa, że żadne z tych postanowień nie jest tego rodzaju, aby można o niem kategorycznie twierdzić, iż koliduje z traktatem mniejszościowym. Coprawda wiele rzeczy można w ustawie rozmaicie interpretować, lecz należy powstrzymać się z krytyką aż do czasu, gdy postanowienia te będą wprowadzone w życie.

Jeden z członków Rady poruszył sprawę bojkotu ekonomicznego przeciwko Żydom w Polsce. Rząd odbiera Żydom koncesje monopolowe, które przekazuje inwalidom. W wyniku tych wszystkich poczynań znaczna część ludności żydowskiej traci możliwość zarobkowania. Mówca sądzi, iż omawiany bojkot ekonomiczny koliduje z traktatem mniejszościowym i uważa, że w sprawie tej należy się zwrócić z petycją do

sekretariatu Ligi Narodów.

P. Leonard Montefiore odpowiada na to, że traktat mniejszościowy nie zawiera w stosunku do Polski żadnego punktu dotyczącego sytuacji gospodarczej mniejszości, toteż sądzi, że petycja do Ligi Narodów w tej sprawie nie odniesie skutku. Dr. Izrael Feldman proponuje, aby Komitet rozpatrzył ewentualną możliwość bezpośredniego omówienia tej sprawy z rządem Polski. Bojkot — oświadczył Dr. Feldman — jest akcją nader dotkliwą i powinniśmy dać wyraz naszemu protestowi.

—ofo—

DROBNE WIADOMOŚCI ŻYDOWSKIE.

W związku z wyborami w Austrii, hitlerowcy rozwijają niezwykle gwałtowną agitację żydożerczą. Protesty ze strony Żydów spotykają się ze stereotypową odpowiedzią władz, iż rząd nie może(?) usunąć żydożerczych plakatów..

Prof. S. Brodetsky, członek Egzekutywy sjonistycznej przebywał w drodze powrotnej z Palestyny w Paryżu, gdzie konferował z baronem Edmundem Rotszydem i powrócił do Londynu.

Howard Bury, były poseł parlamentu angielskiego znany przeciwnik sjonizmu zwiedził Palestynę. Howard Bury obcował wyłącznie w kolach arabskich. Howard Bury nie zwiedził ani jednej kolonii żydowskiej, złożył tylko wizytę kierownikowi Agencji żydowskiej drowi Arlozorowowi.

Nowa ordynacja egzekucyjna

Jak już donieśliśmy, opracowało Ministerstwo Skarbu projekt rozporządzenia Rady ministrów o ordynacji egzekucyjnej, obejmującej należności administracyjne, grzywny skarbowe, podatki oraz wszelkie należności publ. Rozporządzenie to wydane zostanie na podstawie ustawy, zespalającej całą akcję egzekucyjną w rękach władz skarbowych. Wszystkie należności, które można ściągać drogą administracyjną,

egzekwowane będą przez władzę skarbową, z wyjątkiem jedynie grzywien i kar, ustanawianych przez sąd w sprawach karnych, które egzekwowane będą przez komorników.

Projekt rozporządzenia Rady ministrów o ordynacji egzekucyjnej jest bardzo obszerny i zajmuje

49 stron pisma maszynowego.

Dzieli się on na cztery części. Część pierwsza zawiera przepisy ogólne, dzieli się ona na 8 działów. Część druga zawiera przepisy o egzekucji ruchomości oraz plodów na pnii i drzewostanu. Dzieli się ona na dwa działy. W trzeciej części rozporządzenie mówi o egzekucjach z wierzytelności pieniężnych i praw majątkowych. W części czwartej jest mowa o zabezpieczeniu. W części piątej o koniach egzekucyjnych, w części szóstej zawarte są przepisy przejściowe i końcowe.

Z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia Rady ministrów egzekucja należności pieniężnej przez władzę skarbową może być dokonywana

wylucznie na podstawie tego rozporządzenia

Prawo egzekucji niezabezpieczonej hipotecznie należności przedawnia się z upływem lat 10-ciu. Termin przedawnienia biegnie od początku następnego roku kalendarzowego po tym roku, w którym należność prawniej dojrzała do egzekucji.

Przerwanie przedawnienia następuje przez doreczenie osobie zobowiązanej upomnienia do zapłaty, przez wdrożenie egzekucji oraz przez udzielenie odroczenia zapłaty lub przez zezwolenie na ratalną soląkę należności.

Wznowienie biegu przedawnienia rozpoczyna się z upływem tego roku kalendarzowego, w którym doreczono osobie zobowiązanej upomnienie do zapłaty, albo wdrożono przeciw niej egzekucję. W wypadku odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty wznowienie przedawnienia rozpoczyna się z upływem tego roku kalendarzowego, w którym upłynął termin odroczenia, względnie w którym przypadł termin płatności ostatniej raty.

Celem ściągnięcia należności pieniężnych władza egzekucyjna

ma prawo zbadać stosunki majątkowe, dochody i zarobkowe

osoby, która zobowiązana jest do zapłaty należności. W tym celu władza egzekucyjna korzystać będzie z wszelkich uprawnień, przysługujących obecnie urzędowi skarbowym w postępowaniu wymiaru podatków. Egzekucja skierowana może być tylko

przeciw dłużnikowi.

W razie bezskuteczności takiej egzekucji, może być ona skierowana przeciwko tym osobom, które obok właściwego dłużnika obowiązane są na podstawie obowiązujących praw do zapłacenia należności, lub które odpowiedzialne są za jej uiszczenie.

W tym wypadku egzekucja musi być poprzedzona orzeczeniem władzy lub instytucji, na której rzecz należność ma być egzekwowana. Orzeczenie takie zastępuje tytuł wykonawczy.

Podstawą bowiem wdrożenia postępowania egzekucyjnego jest tytuł wykonawczy.

Orzeczenia, czyli nakazy płatnicze oraz wykazy zaległości, wydane przez władzę lub instytucję do tego powołaną, są tytułem wykonawczym do wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Jeśli tego rodzaju tytuł wykonawczy nie pochodzi od władzy państwowej lub komunalnej, musi być potwierdzony przez władzę egzekucyjną, która ustala, czy należność podlega egzekucji.

Przeciw orzeczeniu władzy lub instytucji, stwierdzającemu obowiązek zapłaty oraz inną osobę niż dłużnika służy prawo wniesienia odwołania w ciągu dni 14-tu. Odwołanie to jednak nie wstrzymuje egzekucji.

Egzekucję poprzedzić zawsze musi

pisemne upomnienie

z zagrożeniem wdrożenia kroków egzekucyjnych w ciągu dni 7-miu. W wypadkach szczególnych izba skarbową zamiast tych indywidualnych upomnień może ogłosić upomnienia ogólne w drodze publicznego obwieszczenia. Sposób ten może być stosowany zwłaszcza po upływie ogólnego terminu płatności poszczególnych rodzajów należności. Kroki egzekucyjne mogą nastąpić po upływie 7 dni od publicznego ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia omawianego uzgadniany jest obecnie z ministerstwem sprawiedliwości.

Na marginesie powyższego projektu należy m. in. zauważyć, że nie przewiduje on odpowiedzialności władz skarbowych za naruszenie praw osób prywatnych (odpowiedzialność dyscyplinarna za przewinienia organów urzędowych): że cena szacunkowa przy II. licytacji jest zbyt wysoka; że wyłączenie krewnych od prawa brania udziału w licytacji w charakterze nabywców jest uciążliwe i niepraktyczne. Do spraw tych jeszcze wrócimy.

LINOLEUM, CERATY, DYWANY
Przemysł Linoleum. Kraków. Rynek 10.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— NEZWYKŁY SUKCES WYSTĘPÓW JUNOSZY STĘPOWSKIEGO. Za komity gość naszej sceny zdobył osiemiwającą kreacją Cara Pawła I pełny sukces. Dziś popołudniu powtarza p. K. Jurtosza swoją kreację hr. Manczini'ego w zluce „Ten, którego bija po twarzy”, wieczorem zaś powraca na afisz „Car Paweł I” Dymitra Mareszkewskiego. „Car Paweł I” wypełni wszystkie przedstawienia bież tygodnia, które dane będą w cenach niższych. W sobotę ukaże się nasz znakomity gość w sztuce Bakony'ego „Złotej rękawiczce”.

— JUTRO PREMJERA „LOHENGRINA” WAGNERA W OPERZE KRAKOWSKIEJ. Jutro wieczorem wystąpi opera krakowska z 15-tą w bież. sezonie premjerą, realizując jedno z nieśmiertelnych arcydzieł Ryszarda Wagnera „Lohengrina”. Z uwagi na to, że premjera zakończy się około godz. 11:45, ruch tramwajowy utrzymany będzie wyjątkowo w tym dniu do godz. 12:30.

— WYSTAWA OBRAZÓW W ŻYD. DOMU AKADEMICKIM Przemyska 3 otwarta codziennie od godz. 10-ej przedpoł. do godz. 4-ej popoł. Obecna wystawa zbiorowa wybitnych malarzy, Abr. Neumana, L. Lewkowicza, Manie Katza i bhp. M. Applebauma cieszy się wielką frekwencją i nieślabnącym powodzeniem. W dniu otwarcia wystawy dużo dzieł zostało zakupionych, o inne ekspozyty toczą się pertraktacje. Zwiedzajcie więc tłumnie wystawę.

— WANDA WERMIŃSKA, słynna polska śpiewaczka, która po sukcesach zagranicą kreowała ostatnio z niebywałym powodzeniem partję „Carmeny” w operze poznańskiej, wystąpi z jedynym koncertem w Krakowie w niedzielę 1 maja br. w Starym Teatrze. Bilety w cenie od zł 1—8 są już do nabycia w kasie Starego Teatru.

— JASCHA HEIFETZ, światowej sławy skrzypk wirtuoz, wystąpi z jedynym recitalem w plątek 6 maja br. w Starym Teatrze. Bilety w cenie od zł 3—20 są już do nabycia w kasie Starego Teatru.

— IMRE UNGAR, fenomenalny pianista wystąpi po raz ostatni z koncertem we wtorek dnia 26 bm. w teatrze „Bagatela”.

TEATR IM J. SŁOWACKIEGO

Niedziela 3:30 pop.: „Ten, którego bija po twarzy”; 8 wiecz.: „Car Paweł I”.

Poniedziałek 8 wiecz.: „Lohengrin” (premiera — opera).

TEATR POLSKI W KATOWICACH

Niedziela 12 w poł.: Koncert-Recital A. Unifskij; 4 pop.: „Noc w San Sebastjano”; 8 wiecz.: „Interes z Ameryką”.

TEATR POWSZECHNY

Dom Żołnierza Polskiego

Niedziela 3:30 pop.: „Tam, gdzie skowronek śpi w”; 7:30 wiecz.: „Fruwająca dziewczyna”.

Dozwolona egzekucja sądowa wykonana w całym państwie

Na wniosek Ministra Sprawiedliwości powziął Sąd Najwyższy uchwałę z 19 grudnia 1931 r., na posiedzeniu niejawnem połączonych Izb cywilnych Sądu Najwyższego, która reguluje ostatecznie dotychczasowy skomplikowany stan prawny i niepewną praktykę w tym kierunku, czy dozwolone egzekucji, uzyskane w jednej dzielnicy państwa, jest wykonalne w każdej innej dzielnicy, jakim trybem egzekucyjnym, i jakie przysługują dłużnikowi środki obrony przeciw egzekwowanemu roszczeniu.

Uchwała ta, która posiada niezmiernie ważne znaczenie dla ujednostajnienia wymiaru sprawiedliwości, a temsamem dla obrotu gospodarczego postanawia: Zasada jedności państwa polskiego wymaga, by orzeczenie wydane przez sąd w jednej dzielnicy, w granicach tamże obowiązujących ustaw, było wykonalne także w każdej innej dzielnicy. To też egzekucja dozwolona przez sąd pewnej dzielnicy na podstawie jakiegokolwiek aktu stanowiącego według ustaw w tej dzielnicy obowiązujących ważny tytuł egzekucyjny — musi być także w innej dzielnicy wykonana bez badania, czy można na podstawie tego tytułu zezwolić na egzekucję także w tej ostatniej dzielnicy.

Natomiast tryb samego postępowania egzekucyjnego musi być zastosowany do przepisów, obowiązujących w tym względzie w miejscu wykonania egzekucji. Dotyczy to także środków obrony, które służą dłużnikowi przeciw egzekwowanemu roszczeniu.

MONTECATINI Terme HOTEL BELLA VISTA & PALACE

Kuchnia djetetyczna według wskazań lekarskich.
Duży park. 1047 Najpiękniejsze położenie.

NUTI, właśc.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Polska stopa procentowa w obliczu zmian

W najbliższych dniach ma nastąpić na skutek zarządzenia przez Radę Związku Związków Komunalnych Kas Oszczędności obniżka stopy procentowej, płaconej od wkładów w kasach oszczędności o 1 proc., a także spodziewane jest wejście w życie rozporządzenia z mocą ustawy w sprawie obniżki prywatnej stopy procentowej, stosowanej wobec dłużników rolnych, czyli opublikowanie rozporządzenia na podstawie pełnomocnictw Prezydenta R.P. w kwestji „lichwy pieniężnej na wsi“.

Ponieważ obydwie te zmiany stopy procentowej biorą swój początek z inicjatywy oficjalnej, i ponieważ ponadto ze względu na znaczenie, jakie kasy oszczędności dla kapitalizacji polskiej posiadają, jak również i z powodu wysokości prywatnego zadłużenia rolnego, które ewentualnie podlegać będzie nowej ustawie o lichwie (przeszło 200 milionów złotych krótkoterminowego zadłużenia) doniosłość tych zmian, jakie zająć mają w wysokości stopy procentowej jest dla całego rynku pieniężnego wprost decydująca, można mówić, że obecnie stoimy w Polsce tuż przed bardzo poważnymi zmianami w oprocentowaniu kapitałów pieniężnych.

W związku z powyższym nasuwa się kilka zagadnień na bliższe rozpatrzenie refleksyj: czy obniżka stopy procentowej, szczególnie zaś w pierwszej linii w życie wstępującej stopy od wkładów oszczędnościowych nie odbije się na całości naszego procesu kapitalizacyjnego, czy w dalszej konsekwencji nie nastąpi w związku z redukcją oprocentowania od lokat bankowych transpozycja kapitału oszczędnościowego z formy wkładkowej na formę papierów wartościowych, ponadto, czy i jak odbije się obniżka procentu od wkładów oszczędnościowych na koszty kredytu bankowego?

Obawy co do ścięnięcia się ram naszej kapitalizacji z powodu obniżki oprocentowania od oszczędności tłumaczą się tem, iż podlegający dzisiaj o wiele łatwiej, niż w jakichkolwiek innych czasach wrażeniom paniki drobny rentjer bankowy, zawsze bliższym jest decyzji posiadania swych oszczędności w formie stacjonarnej w schowku prywatnym, niż powierzenia ich za niezbyt niskim dochodem procentowym instytucji bankowej. Ma to szczególnie zastosowanie przy wkładach walutowych np. w dolarach, gdzie oprocentowanie już dziś jest na nasze stosunki bardzo niskie, wynosi bowiem w bankach akcyjnych 3 proc. p. a. i należałoby zostać jeszcze obecnie w dalszym ciągu zredukowane. Aby więc obawy przed ucieczką ka-

pitalu wkładkowego z banków się nie urealniły, wydaje się być koniecznym w akcji redukcji stopy procentowej zachowanie szczególnej ostrożności przy ustalaniu procentów dla oszczędności w złotym i w walutach obcych, dla oszczędności a vista i terminowych i to w tym znaczeniu przede wszystkim, aby rozpiętość pomiędzy poszczególnymi stopami nie była jak dotychczas nazbyt wielka i aby — przez sprowadzenie u nas tak bardzo rozpowszechnionych kontrastów w poziomie stawek oprocentowania do jakiejś wspólnej średniej, — wyrównać platformę, na której winien się sadzić i ustabilizować nasz stan posiadania kapitału oszczędnościowego.

Ewentualność przesunięcia się kapitału wkładkowego do walorów zdaje się wobec zapowiadającej się konstelacji na rynku pieniężnym być o tyle możliwą, że przemawiają za tem okoliczności, jak: papiery wartościowe, szczególnie państwowe, poręczają w większości wypadków równowartość waluty swej w złocie, przedstawiają dziś przy swej wartości nabywczej o około 40 proc. niższej nominalu oprocentowanie bezmała większe, niż wkładka oszczędnościowa banku, mają w większości wypadków prócz charakteru obligacji także i właściwości losów (obligacje premijowe), nieogóli są w wypadkach trudności na rynku finan-

sowym jednak łatwiej dostępne do realizacji niż wkłady oszczędnościowe, których inkaso uzależniają statuty banków od pewnych kwot maksymalnych, od wypowiedzeń kilkudniowych nawet przy wkładach a vista itd.

Takie przesunięcie jednak w formach kapitalizacyjnych od wkładów do papierów wartościowych nie byłoby naturalne w obecnej chwili, wybitnie deflacyjnego nastawienia się naszego rynku pieniężnego, wskazanem. A więc nawet i przy dopuszczeniu ewentualności, że wycofanie wkładki nie będą tezauryzowane, lecz zużyte na lokatę w papierach wartościowych, leży w interesie polskiego rynku pieniężnego tego rodzaju dyrgowanie aparaturą stopy odsetkowej, aby pod danym warunkiem ubytek w sumie oszczędności wkładów nawet i na rzecz innych formacji kapitałowych nie nastąpił.

Co zaś do kosztów kredytu bankowego, to należy przypuścić, że w związku z obniżającą się stopą opłacaną przez banki, zredukowaną zostanie także i stopa przez nie pobierana. Byłoby to wskazane już z tego względu, że tym sposobem dostosowaliby się tylko do ogólnego już dzisiaj kierunku kalkulacji kosztu pieniężnego na światowych rynkach bankowych gdzie, jak wiadomo, od początku br. wykazuje pieniądź tendencję zniżkową.

Jest rzeczą ogólnie znaną, że potaniecie kredytu na rynku sprowadza regenerację całego gospodarstwa przez wzmoczenie rentowności, przez umożliwienie dostosowania cen produktów przemysłowych z reguły kapitałom obcym pracujących do cen towarów rolnych, czy rzemieślniczych, w końcu przez stworzenie tej najważniejszej z wszystkich premii eksportowych, jaką jest korzystna stopa procentowa dla przemysłów na zagraniczne tereny i zagraniczne warunki kredytowe obliczonych.

Tak więc w obliczu mającej nastąpić reformy w stawkach polskiej stopy procentowej należałoby sobie życzyć przede wszystkim scharmonizowania interesów rynku pieniężnego, przemysłowego, handlowego i rolnego przez równomierne i ogólny interes uwzględniające odciążenie kosztów kredytu.

Ludwik Berger.

Na rynku drzewa nadal zastój i apatia

Sytuację w przemyśle i handlu drzewnym charakteryzował w ostatnich dwóch miesiącach zupełny zastój i apatia. Z powodu przeciągającej się zimy nie było prawie zupełnie popytu na materiały tarte, gdyż składnicy wstrzymywali się z pokryciem swego zapotrzebowania na sezon wiosenny. Również w handlu eksportowym ruch był mały, większych transakcyj zagranicznych nie zawierano. Francja, która po zamknięciu rynku niemieckiego, była jedynym poważnym rynkiem zbytu, zupełnie zawiadła wskutek przesilenia w handlu drzewem, które objęło ostatnio również ten rynek.

Z dniem 1 kwietnia podwyższone zostało cło przywozowe od drewna we Francji przeciętnie 2—3 razy. Cło od desek wynosi obecnie 12 frs. od 100 kg. (poprzednie cło 4,50 frs.), co w stosunku do m. sześć, wynosi 72 frs. Ponieważ obecnie płacone za materiał budowlany ceny wynoszą cifa Rouen 160—170 frs. za m. sześć, obciążenie cłem ad valorem loco granica francuska, wynosi zgó-
40 proc. Tego rodzaju stawka celna równa się w tym wypadku niewątpliwie prohibicji. Wyższe gatunki drewna tarcowego, a w szczególności wymiary grubsze (bale), są ad valorem mniej obciążone wobec wyższej ceny (190 frs.), oraz niższego cła, stosowanego do wymiarów grubszych (7,50—8,75 frs. od 100 kg.). Równocześnie rząd francuski powiększył opłaty przywozowe, pobierane jako podatek od obrotu, do 2 proc. dla surowca, 4 proc. dla półfabrykatów i 6 proc. dla wyrobów gotowych; w ten sposób np. drewno tarte przy przywozie do Francji obciążone będzie dodatkowo w wysokości 4 proc. od faktury, klepki posadzkowe zaś, które również wysyła się z Polski do Francji w wysokości 6 proc.

Wywóz drewna polskiego na rynek szwajcarski jest już od 2 miesięcy zamknięty wobec braku odpowiedniego kontyngentu niskocłowego. W powyższej sprawie prowadzone są rozmowy polsko-szwajcarskie, które niewątpliwie doprowadzą do przyznania Polsce przez Szwajcarię kontyn-

nych. Niezwykłym już czynem było uzyskać je dla pana. Komu innemu nie udało się to. Właśnie fakt, że zdanie to zawierało w sobie odrobinę prawdy, przyprawił Don Dominika o utratę ostatka spokoju:

— Jest pan złodziejem! Okradasz mnie pan!

Gnolli zgął się w kabłąk i obiema pięściami zarzył się głęboko w dołek żołądka:

— Otóż i masz pan — postękiwał złośliwie — otóż i masz pan. Bólem wykrzywiona twarz adwokata zwróciła się chciwie ku lekom na biurku. Ostrożnie zsunął Gnolli rękę z brzuszka, mocno przytrzymywał musiała go teraz lewa ręka, niby niesforne zwierzątko, które zrywa postronki. Prawą ręką pochwylił jedną z flaszeczek i uniósł ją w górę, żeby w ten sposób wlać w usta odmierzoną ilość płynu. Po takim wysiłku głos adwokata kończył porachunki ze światem jak głos uderającego:

— Jeżeli pan nie cofnie obelgi, nie będzie jej już można puścić w niepamięć.

Ponieważ zaś Dominik Pascarella nie odwołał niczego, dogorywający głos adwokata żalobnie wspominał przemarnowaną działalność:

— Od dziewięciu miesięcy codziennie pracuję dla pańskiego dobra... poświęcam panu czas cały. Straty jakie ponoszę z powodu pana dwadzieścia razy przewyższają te śmieszne koszty, które wet nie opędzają wydatków toczących na tak...

FRANCISZEK WERFEL

Copyright by „Renaissance“ Stanisławów-Wiedeń

Rodzeństwo Pascarella (Die Geschwister von Neapel)

103)

Autoryzowany przekład Leona Templera

Gwałtownem pchnięciem przysunął Don Dominik księgę kasową i rozłożył ją:

— Wzywam pana niniejszem, żeby mi pan punkt po punkcie wykazał swoje takzwane koszty!

Adwokat Gnolli przykniął oczy wół. a głowę przechylił skośnie wprawo jakoby był okropnie zmordowany i nie miał sił dźwigać jej prosto. Był to właściwy wyraz twarzy chochlika, gest straszliwie moralnego zadziwienia z powodu niewdzięczności i złośliwości świata. Battelfiori postąpiłby zupełnie taksamo Don Dominikowi zdawało się, że słyzy słowa:

— Czy pan to mówi poważnie?

— Pytam, jakim prawem pan się tu szwarcas i wystawiasz potem za to kasjerowi rachunki „kosztów“.

Adwokat rozważał przez chwilę, mocno zaciągając się papierosikiem „Eva“; wolną rękę powiodł z wolna od biodra ku żołądkowi, jakby

stamtąd zbliżało się chytre niebezpieczeństwo:

— Przeczuję, szanowny panie Don Dominiku, czyż nie lepiej byłoby odroczyć rozmowę na porę dogodniejszą?

— Nie będziemy już mieli sposobności po temu.

Pascarella nie panował już nad głosem. Tem roztropniej i tem smutniej i ciszej mówił Gennaro Gnolli:

— Nie lubię kłótni. To dla mnie rzecz wogóle najgorsza. Dlatego też nie ożeniłem się. Jestem łagodnym i bardzo chorym człowiekiem. Mówię niechętnie o swoich zasługach. Niestety zmusza mnie pan do tego, żeby panna przypomnieć, że w lutym bieżącego roku ocaliłem firmę pańską dzięki pewnym kredytom...

Don Dominik huknął pięścią w plik kontraktów leżących na biurku:

— Te kredyty to nikczemność!

— W pańskim położeniu nie można mieć in-

gentu niskocelowego, wobec wyczerpywania się zapasów, dowiezionych w nadmiarze w okresie przed zwyżką cła i stałego zapotrzebowania ze strony przetwórczego drzewnego przemysłu szwajcarskiego

Jakie podatki mogą być zupełnie umarzone?

W procedurze umarzania podatków niezamożnym płatnikom wprowadzone zostaną obecnie zmiany na skutek zastosowania nowych przepisów o podatku przemysłowym. Komisje szacunkowe, uprawnione były dotąd do całkowitego darowania zaległych należności podatku przemysłowego w kwotach nieprzekraczających zł. 50. Kwota ta została teraz podwyższona do wysokości zł. 100. Decyzja co do umarzania kwot wyższych, jak i innych należności podatkowych przysługuje izdom skarbowym.

Karna ustawa skarbowa

„W Dzienniku Ustaw“ ogłoszono uchwaloną w z. m. przez dala ustawodawcze karną ustawę skarbową. Ustawa określa przestępstwa skarbowe i ustala wysokość kar. Przepisy ustawy dotyczą wykroczeń w dziedzinie opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą, monopolu tytoniowego, spirytusowego, solnego, zapalczanego, państwowej wyłączności loterii, podatku od kwasu octowego i drożdży prasowanych, od zapalniczek, piwa, wina i miodu syconego, węgla, kart do gry, w dziedzinie patentów akcyzowych i obrotu towarowego z w. m. Gdańskiem Ustawa wejdzie w życie na całym obszarze Rzplitej 1 maja br.

„Dzień ojca“ w Niemczech

W dniu 5 maja związek niemieckich przemysłowców konfekcyjnych organizuje przy współdziałaniu związku kupców branży włókienniczej oraz związku domów towarowych i fabryk bielizny „Dzień Ojca“, organizowany pod hasłem „kupujcie krawaty“. Do współpracy w propagandzie tej inicjatywy gospodarczej, opierającej się na wzorach Ameryki, przyciągnięto organizacje dziennikarskie, radio, przedsiębiorstwa reklamy świetlnej, towarzystwa filmowe, wytwórnie plakatów itp.

O KREDYTY DLA RZEMIOSŁA. Delegacji Rady Izby Rzemieślniczych oświadczył dyr. Banku Gospodarstwa Krajowego, p. Konderski że BGK. opracowuje w tej chwili akcję kredytową na drugi kwartał bieżącego roku, w którym interesy rzemiosła będą już w tym okresie częściowo uwzględnione. W Głównej Komisji rozdziałowej oraz w komitetach prowincjonalnych zasiadać będą przedstawiciele rzemiosła.

GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAROWA W ŁODZI ma być otwarta już w ciągu maja br

ODPOWIEDZI REDAKCJI

CZYTELNIK W MUSZYNI: Może Pan zapyta w Federation of Polish Jews, 151 Oxford-st., W. 1, London.

ki... Zresztą... daruję je panu, commendatore!

— Nie jestem żadnym „commendatore“.

— Wiem też dlaczego nie może pan nim być wcale.

Don Dominik z całych sił trzymał się krawędzi biurka:

— Cóż to znaczy?

Adwokat Gnolli spojrzał wstydliwie w bok, jakby wbrew woli był zmuszony wydać tajemnice intymne o wiele bardziej jeszcze nietykalne niż miłosne sekrety:

— Zna pan przecież rozległe stosunki moje. Ludzie niejedno już rozumieją należycie, signor Pascarella. Dotychczas jednak ja pana zawsze podtrzymywałem.

Obmacał teraz uspokajająco bok lewy, żeby zaszachować zamknięte serce. Jakby przypadkiem dotknął też odznaki partyjnej w butonierce. Don Dominik zaś pochylał się coraz drapieżniej:

— Pan... mnie podtrzymywał?...?

Adwokat cofnął się o krok. Twarz jego przybrała nuczny wyraz mistycznego poinformowania i piestycznej chytryści, minę taką we wszystkich krajach rządzonych po dyktatorsku stroi się, kiedy rozmowa schodzi na temat tej właśnie władzy:

— Nie to, o czym pan myśli, signore. Narazie nikt jeszcze nie dba o pańskie sprawy. Ale pańskie — jakże to mam powiedzieć — pańskie sympatie są bardzo niejasne. Dotąd nie opuściłem pana i jeżeli pójdzie pan znowu do głowy po rozum. to...

— Za drzwi! — ryknął Dominik Pascarella. Po-

BIELSKA CENTRALA

Fabryczny skład sukna i konfekcji - Kraków, Florjańska 28

CENY ŚCISLE FABRYCZNE

LISTY PARYSKIE

Dialogi przedwyborcze we Francji

Pierwszy i ósmy maja — dni wyborów we Francji. — Walka o termin wyborów. — Dialog wyborczy między Francją i Niemcami. — Mowy przywódców. — Program socjalistów. — Odpowiedź radykałów. — Tardieu w walce z socjalistami. — Wybory maja głos.

Paryż, w kwietniu

O paru lat jest 1 maja we Francji dniem normalnym. Rząd zakazuje demonstracji i pochodów stronnictw robotniczych, a policja rygorystycznie pilnuje porządku, mając przede wszystkim na oku komunistów. Dzięki temu pierwszego maja odbędzie się pierwsze głosowanie do Izby Deputowanych, bez starć, bez zwiększenia istniejących napięć. Pierwszy maja w tym roku będzie więc mimo wszystko dniem nadzwyczajnym we Francji — i dla Francji.

Sama data wyborów była przedmiotem walki. Lewica — radykali i socjaliści — uważa, że nastrój wyborców jest przychylny dla niej jako dla opozycji, i dlatego domagała się wcześniejszego ich terminu (były nawet głosy za rozwiązaniem Izby, przed upływem kadencji). — Z tych samych powodów większość rządowa — prawica i centrum — była za datą możliwie odległą. Jeszcze jeden wzgląd wpływał na to jej stanowisko. Prawica francuska spodziewała się zwycięstwa prawicy niemieckiej przy wyborach i dlatego pragnęła z wyborów francuskich uczynić odpowiedź na wybory niemieckie, spodziewając się wzmocnić w ten sposób swoje szeregi. Narocy rozmawiają ze sobą obecnie za pomocą kartek wyborczych.

Premjer Tardieu wybrał daty pośrednie — 1 i 8 maja. Ale 1 maja następuje po 24 kwietnia, dniu wyborów do sejmu pruskiego i do szeregu sejmów w większych krajach niemieckich.

Walka wyborcza we Francji rozwija się w całej pełni. W formie swej jest przejrzysta, jasna, jak dotąd, pełna kurtuazji dla przeciwnika, mimo niezbędnej krytyki i złośliwości. Wodzowie partji, jak protagoniści chórów, wysuwają się przed fronty i prowadzą ze sobą dialog w obliczu całego narodu. Pisma zdają sprawę obiektywnie ze wszystkich przemówień. Przywódca opozycji, radykał Herriot, ko rzystał z radja narówni z ministrami. Walka

nieważ zaś Gnolli nie ruszał się z miejsca poskoczył Don Dominik zza biurka, porwał małego człowieczka i pchnął go ku schodom krętym prowadzącym do lokalu od ulicy. Adwokat upadł i na czworakach potoczył się z hałasem po kilku stopniach. Scena jak w starych komedjach. Pascarella krzyknął do praktykanta wdole:

— Wyrzucić jeśli pokaże się raz jeszcze!

Potem drżącymi rękami zgarnął z biurka flaszeczki i pudełeczka z lekami i cisnął za złym duchem. Jedna z flaszek rozbiła się. Jak czar rozlewa wkłódo zapach siarki, tak Gennaro Gnolli pozostawił słodką woń eteru lekarskiego; przez kilka dni nie można było go wykurzyć z biurka mimo bardzo gorliwego wietrzenia.

Mimo że minęła już pora obiadowa Don Dominik przepędził jeszcze dwie godziny w ciasnym gabinecie biura. Tak bardzo dokuczyło mu zajęcie z Gnollim, że członki odmawiały posłuszeństwa; dlatego też nie miał odwagi opuścić biura. Zrezygnował z obiadu i udał się około godziny trzeciej prosto do szpitala, żeby odwiedzić Irydę. Przedpołudniem zaaplikowano jej jakieś zastyki i oto spała teraz twardo i jakby odużona. Don Dominik wpatrywał się w dziecko dużymi wytrzeszczonymi oczami. Było to smutne a zarazem osobliwie łakome spojrzenie. O godzinie pół do czwartej wrócił Don Dominik do biura. Wypowiedzenie owych złowróbnych kredytów leżało już na biurku.

wyborcza jest przejrzysta w formie, ale w treści mniej. Treść dostosowuje się do sytuacji, do odpowiedzi przeciwnika, czeka się na odpowiedni moment i na wynik.

Przywódca socjalistów, Leon Blum, rozpoczął taniec. Socjaliści francuscy są bardziej do ktrynersy i konserwatywni w interpretacji kampanii partyjnych od socjalistów innych krajów. Tem ciekawsze, że Blum, oporny dotąd na punkcie współdziałania w rządzie ze stronnictwami nieszczańskimi, okazał się teraz dość umiarkowanym. Według niego, o ile socjaliści wysuną się na czoło przy wyborach, to utworzą rząd przy pomocy radykałów. O ile zaś radykali ich prześcigną, to gotowi wejść do ich gabinetu. Wysuną przytem trzy główne punkty programowe: intensywną akcję w sprawie uzbrojenia, rozszerzenie ubezpieczeń społecznych przedewszystkiem o ubezpieczenie na wypadek bezrobocia, a wreszcie upaństwowienie kolei prywatnych i monopolu. Na tej platformie współdziałanie z radykałami jest możliwe, gdyż różnice polegają raczej na odcieniach, niż na barwach, na tempie, niż na kierunku.

Herriot nie odpowiedział wyraźnie na tę propozycję. Powołał się na tradycję współdziałania demokracji ze socjalistami, nie odrzucając jednak możliwości współpracy z lewym centrum. Obłożył natomiast interdyktem prawicową grupę Marin'a a ostrą krytyką gabinetów Laval'a i Tardieu dał do zrozumienia, że nie przyjmuje propozycji kompromisowych obecnego premjera.

Imieniem rządu przemawiali przedewszystkiem Tardieu i minister sprawiedliwości Paul Reynaud. Premjer, pełen werwy i optymizmu, „codzienny triumfator“ jak mówią złośliwi, chciał trafić do instynktu ludu, oszczędności i poczucia bezpieczeństwa przeciętnego Francuza. Zarysował platformę większości centrowej — bez Marin'a, któremu zarzucił „negatywny nacjonalizm“ i bez socjalistów, którym wypowiedział ostrą walkę. Reynaud, mały szczupły, o twarzy Anamity, przerzucił ster nieco na prawo nie wypiera się Marin'a, ostrzegał przed zgubnym, jego zdaniem, wpływem polityki socjalistycznej na finanse.

W kwestjach taktycznych wysunięto tedy koncepcje przyszłej większości i rządu: centro wo-pawicową (Marin, Reynaud), centrową (Tardieu), lewicową (Blum), ku której grawitują radykali nie odrzucając jednak ewentualności drugiej. Rzeczowo biorąc stronnictwa prawicowe odrzucają w całości program Bluma, żądają nawet ograniczenia ubezpieczeń społecznych i okrojenia budżetu. Radykali znów w sprawie bezpieczeństwa chcą pogodzić jakobińską tezę „obrony kraju“ z hasłami pacyfizmu i rozbrojenia.

Przywódcy przemawiają do narodu kandydaci obrabiają okręgi, a wyborcy zadecydują. Na podstawie tej decyzji, przywódcy i partje określą ostatecznie swoje programy i taktykę.

Am.

SZCZAKOWIANKA—MAKKABI. Makkabi rozpoczęła swoją serię rozgrywek o mistrzostwo klasy A zawodami z silną drużyną Szczakowianki. Drużyna ta gościć będzie po raz pierwszy w Krakowie 24 b. m., toteż spotkanie tych drużyn pozwoli ocenić wartość bolową tej drużyny. Początek zawodów o godz. 4:30 na boisku Makkabi.

PLUTOS כשר בפסה Czekolada, Czekoladki deserowe, Cukry

LISTY PALESTYNSKIE

Przechadzka po Targach Lewantyńskich

II.

Organizacja sionistyczna i prywatna inicjatywa w Palestynie

Tel Awiw, 14 kwietnia

Ta część wystawy, która obrazuje palestyńsko-żydowską wytwórczość, zdumiewa swoją różnorodnością, swoim rozmachem, bogactwem i wyborową jakością wyrabianych w kraju towarów. Jest tego taki ogrom, że wprost trudno się zdecydować, od czego zacząć opis tej części. Większe przedsiębiorstwa wystawiły swoje własne pawilony, mniejsze zadowolili się mniej lub bardziej okazałymi stojkami czy to „pałacu przemysłu“ czy w „pawilonie cytrusowym“, czy też w „pawilonie kolonij“ (starszych) itp.

Agencja Żydowska ma swój własny pawilon Kerer Hajessod i Keren Kajemeth Lejstraci pokazują tu, czego dokonały, każdy w swoim zakresie, w ciągu ostatnich kilkunastu lat. Nie miejsce tu zpuszczać się w gesty las trapiących cyfr i wylczeń, ale kilka drobnych przykładów da jakieś pojęcie o tej pracy. W r. 1918 było 41 000 mieszkańców żydowskich po miastach palestyńskich, a 15,000 po wsiach; w r. 1930 było już 134,000 mieszczan: 42 000 rolników żydowskich, a więc okrągło liczbę zwiększył się trzykrotnie. W r. 1918 posiadał Z. F. N. 21 000 dunarów ziemi, dzisiaj liczy przeszło 300,000 dunarów. Z. F. N. zaszczerpił w ciągu swego krótkiego istnienia milion i 225 tysięcy drzew w Palestynie z tego tylko w ubiegłym roku ówierć miliona.

Bardzo ciekawym jest pawilon ilustrujący hebrajskie szkolnictwo w Erec, poczynając od ogródków dziecięcych a kończąc na hajfskiej technice i jerozolimskim uniwersytecie. Zaimportowany ogródek dziecięcy (z lalkami aż do złudzenia przypominającymi dzieci palestyńskie) zdumiewa swoim urządzeniem i pracami dzieci, z których wiele wskazuje na nieposłodnie talenty artystyczne u cztero- czy pięcioletnich malców.

Oryginalnym jest pawilon magistratu tel-awiwskiego. Zbudowany jest tak że wszystko (nawet wznosząca się radjalnie podłoga) nasuwa natychmiast aluzję do ustawicznego rozwoju i postępu, jakimi się Tel Awiw szczycić może. Tel Awiw jest jakimś osobliwym zjawiskiem, którego przykład trudno znaleźć gdziekolwiek na świecie. W r. 1911 zaledwie 550 mieszkańców (z czego 300 samych uczniów w gimnazjum Herzlijah, z którego właściwie cały Tel Awiw wyrósł), dziś około 50,000, a więc około 100 razy tyle. Było w tym 1911 r. 65 domów w Tel Awiwie i jedna szkoła dzisiaj jest 4029 domów oraz 92 szkoły z 12,321 uczniami. W r. 1911 było w Tel Awiwie 10 latarni naftowych, stałe okopanych, które miały oświetlać ulice w ciemne noce, dziś jest tam 460 elektrycznych latarni na mieście, które zamieniają noc na dzień.

Ogólna Żydowska Federacja Robotnicza w Palestynie (Histadruth) wniosła cztery ciekawe zbudowane pawilony z drzewa, przejrzyste i przezroczyste w postaci malejących szafasów, czy altan ogrodowych utrzymanych w stylu „modern“. Każdy z pawilonów innemu działu pracy poświęcony: jeden kolonizacji robotniczej, drugi „Tnuwa“ trzeci zajmuje „misrad kabłani“ (budowana kooperatywa robotnicza która już wykonała w Palestynie cały szereg ogromnych przedsięwzięć), dalej „Jachin“ rolnicza kooperatywa, pracująca w dolinie sarańskiej, uprawiająca dla zagranicznych i miejscowych właścicieli ogrody pomarańczowe, plantacje bananów itp. przy zastosowaniu wyłącznej pracy żydowskiej i mini-

mainych kosztach, gdyż „Jachin“ nie jest przedsiębiorstwem obliczonym na zysk. Między pawilonem „Jachinu“ a „misrad kabłani“ za improwizowano prawdziwy miniaturowy park, będący przemilą igraszką dla oka.

Kiedy już mowa o parkach, trzeba wspomnieć o „pawilonie cytrusowym“. Przed estetycznym pawilonem „wznosi się“ gigantyczna pomarańcza, tak ludzko do prawdziwej podobna, że byli turyści, którzy się pytali, czy tego rodzaju owoce (2 metry średnicy) znajduje się po plantacjach pomarańczowych. Wewnątrz wystawiają firmy okrętowe, firmy dostarczające drewno i dyktów dla skrzynek pomarańczowych, oraz firmy, trudniące się eksportem pomarańczy i grapefruitu. Ściany są tu wyłożone już prawdziwymi pomarańczami i grapefruitami, ładnie pakowanymi, a dwa kwitnące krzewy pomarańczowe rozwiewają cudowną woń po pawilonie.

Kilka kroków stąd znajduje się „Bejtan hamoszewoth“, „pawilon kolonij“. W równych odstępach idą po sobie Petach Tikwa, Rechowoth, Zichron Ja'akow, Riszon le Cijon, Nes Cijona, Gadera, Chedera itd. Naprzemian więc pomarańcze lub wino, zależnie od tego, czem się dana kolonia głównie zajmuje. Specjalnie uczęszczane jest stojowisko Riszonu, gdyż tam zwiedzający liczą na gratisowy poczęstunek winem czy likierem z pierwszorzędnym piwem riszońskim.

Własne pawilony mają jeszcze „Hadassa“ i większe przedsiębiorstwa przemysłowe, jak np. tel-awiwski fabryka czekolady „Lieber i Ska“, fabryka cegieł „Silikat“ w Tel-Awiwie, fabryka odlewów żelaznych w Tel Awiwie „Paamon“, fabryka maszyn i narzędzi pracy „Pachter i Hofman (także tel-awiwski), niemiecka fabryka maszyn w Jaffie „Wagner Bros“; w osobnym pawilonie mieści się wystawa plastyków żydowskich (malarzy i rzeźbiarzy, żyjących w Palestynie), z których każdemu wolno było nadesłać tylko dwa dzieła. Z wystawy tej wnioskować można o wielkiej liczbie artystów, pracujących w Erec, przy czem wystawiają pierwszorządne talenty malarzkie i rzeźbiarskie.

Bank Zastawniczy i Kredyt Ludowy (kierowany przez p. E. N. Mohla z Jerozolimy), wybudował w naturalnych rozmiarach wzór taniego i wygodnego domu, jakie bank ten budował w trzech dzielnicach robotniczych: „Szechunath Brandeis“ obok Chedery (pokój z kuchnią i werandą za 55,25 funtów), „Szechunath Jaakow“ w Benjaminie (dwa pokoje z werandą za 67,50 funtów), wreszcie „Szechunath Tel Zwi“ (Pardes Chana), gdzie dom o 2-ch pokojach, kuchni i werandzie kosztował wszystkiego 78 funtów. Domy te przeznaczone są dla stałych robotników kolonijnych, którzy małymi ratami spłacają je w ciągu kilkunastu lat. Obok domu znajduje się rezerwa gruntowa od 5 do 10-ciu dunarów, umożliwiając właścicielowi prowadzenie gospodarstwa domowego („mieszek ezer“).

Pora już spóźniona i czas przejść do „Pałacu przemysłu“, gdzie dowiedzieć się można, jak różnorodnym jest już dzisiaj przemysł palestyński, zawdzięczający swój rozwój i egzystencję prywatnej inicjatywie.

Tuż w długim szeregu oglądać można wschodnie tkaniny, wyrabiane z bawełny, wełny i jedwabiu w Jerozolimie i Tel Awiwie, najrozmaitsze, w niczem zagranicznym nie ustępujące wyroby trykotowe różnokolorowe

krajowe marmury, wyroby garbarskie, ceramiki, czarne, materiały dziergane, ogromne pasasole plażowe, zwracające się w stronę słońca jak słoneczniki, wyroby powroźnicze, zapalki, perfumy, barwne chodniki, kapelusze męskie i damskie, tańsze, wszelkie gatunki pierzwej jakości bielizny nici, wełny, waty, najelegantsze pończochy, chusty, piękne i oryginalne torebki damskie, portmonetki, portfele, drogie jedwabne krawaty, najmodniejsze obuwie, konfitury, soki pomarańczowe i cytrynowe („Assis“), skórzaneczek, paski, szlifowane lustro, korkowe zatyczki, wyroby intrygatorskie, piękne upominki, pudełka, szczytki, pasty, kremy, ozdoby klejnoty, wody mineralne, doskonałe artykuły przetwórcze olejnej „Szemen“ z Hajfy, wózki dziecięce, bogato i w wschodnim stylu haftowane jedwabne suknie, plecione meble, wyroby cukiernicze, biszkopty, mace, wina, wyroby masarskie, powidła owocowe, chłodnie lodowe, którychby się nie powstydzila największa fabryka niemiecka, płody rolnicze, przepiękne sypialnie i gabinety (500 funtów) fabryki „Góralski i Krinici“ w Tel Awiwie, oraz pomysłowe meble żelazne, wygodne i eleganckie. Można by ten rejestr ciągnąć dalej, gdyż nie wspominałem o pięknych, krajowych posadzkach, maszynach itd. itd., ale jest jeszcze dużo innych pawilonów, a obok właśnie stojący pawilon rządowy prosi się niemal o wzmiankę, gdyż jest bardzo interesujący i z niezwykle smakiem urządony. Muszę jednak kończyć, choć pawilon WIZO wraz z miłutkim ogródkiem czuje się słusznie pokrzywdzonym, a p. Marmarosz będzie obrażony za niewspomnienie ani słowem o odbywającym się na wystawie ogólnokrajowym turnieju szachowym. Ba — nawet nie napomniałem o stacji radiowej, która po raz pierwszy w Palestynie nadaje na wystawie koncerty i odczyty, ani o kilku orkiestrach, grających co wieczora na Targach, przy czem orkiestra symfoniczna pod batutą Kompaniejca ma już chlubną kartę w kulturalnej historii kraju za sobą.

Trzeba jednak kończyć, bo poczta lotnicza zaraz odchodzi, a jeżeli ją spóźnię, to list pójdzie dopiero w przyszłym tygodniu.

S. Erlik.

-o- R A D J O -o-

NIEDZIELA, 24 KWIETNIA.

Kraków (312'8). 10: Nabożeństwo kości. (ze Lwowa). 11'58: Sygnał, hejnał. 12'15: Koncert Filharmon. warsz.: ork., dyr. Ozimski, A. Ginzburg (skrz.). T. Łuczajew (śpiew), J. Lefeld (fort.): Mozart, Beethoven (symf. VII.). 14: Dla roln.: „Odszkodowania ogniowe“. 14'20: Ork. wiejska A. Stronberga. 14'40: Dla roln. „Lasy i laski na wiosnę“. 15: Ork. wiejska (muz. lud.). 19'15: Audycja żołniersko-trzelecka. 15'55: Dla dzieci: „Ze świata“ i dialog: „Hodowanie żabki z kijanki“. 16'20: Gramofon. 16'40: „Przebieg czasosm kobiecych“ — M. Ankiewiczowa. 16'55: Gramofon. 17'15: „O patronie trzód“ — Dr. K. Zawistowicz. 17'30: Wiedom. przyjemne i pożyte. 17'45: Koncert: dyr. Sielski, B. Nietyska (tenor): Rossini, Giordano, Puccini (arie, muz.). 19: Rozmait., komun. 19'25: „Zwyczaj i obyczaj Chin“ — Fr. Trybutczuk. 19'45: Słuchow. ze Lwowa: „Jak drzewie w Polsce milowano?“ 20'15: Koncert: dyr. Ozimski, Z. Fetyczkowska (sopr.), Dr. W. R. Stokowska (mez sopr.): Wagner, Bizet, Czajkowski, Verdi (arie muz.). 21'45: Kwadrans liter.: „Chawa Rubin“, nowela A. Świętochowskiego. 22: Koncert fort. Z. Jaroszewiczowej: Bach, Brahms, Beethoven, Debussy. 22'40: Komun. sport., polic. 23: Muz. tan.

Katowice (408'7) 10—19: p. Kraków. 19: „Bery i bojki“. 19'45—24: p. Kraków.

Lwów (380'7). 10—19: p. Kraków. 19'25: „Melodie słoneczne“, feliet. K. Brończyka. 19'45—24: p. Kraków.

Sztuttgart (360'6). 12'15. 14'15. 16. 19. 22'30: Muz. Rzym (441'2). 12'30. 17. 20'45: Muz.

Praga (488'6). 7'30. 10'50. 12'05. 13'05: Muz. 18: Opera.

Wiedeń (517'2). 10'15. 11'30. 12'40. 15'30. 16'20. 20. 22'15: Muzyka.

Budapeszt (580'5). 12. 17: Muz. 20: Operetka.

LITERATURA i SZTUKA

Prof. Dr MAJER BAŁABAN

Maurycy Gottlieb

Z okazji zamknięcia Wystawy w dniu dzisiejszym

Stoimy wobec faktu u nas niebywałego: w Muzeum Narodowym w Sukiennicach odbyła się wystawa malarza żydowskiego i to żydowskiego, nie tylko z wyznania i pochodzenia, ale mistrza, który poraz pierwszy u nas w Polsce wprowadził tematy żydowskie do sztuki plastycznej, a temsamem do muzeów i zbiorów prywatnych. Już podczas otwarcia tej wystawy podkreślił ten fakt poseł dr. Thon w swej pięknej przemowie a redaktor Berkelhammer wyraził zdziwienie (Miesięcznik Żydowski Nr. 3), że przy tej sposobności nie zabrał głosu ktoś ze społeczeństwa międzyżydowskiego, aby podkreślić fakt zbratania się obu narodów bodaj w sztuce, bodaj w murach świątyni narodowych polskich zabytków. Boć mistrz, którego za życia prawie nie znano, a którego obecnie tak wysoko się ceni — Maurycy Gottlieb, mimo swego młodego wieku, uważał za zadanie swe go życia pojednać oba narody, żyjące na tej samej ziemi, a wyraził to w krótkim ale jedynym zdaniu: „Jestem Polakiem i Żydem i chcę dla obu, gdy Bóg da pracować!“ Porządek chronologiczny narodów wyliczonych w tem zdaniu ujawnił się w istocie w dążeniach tego młodego życia. Gottlieb, chowany w sferze ściśle żydowskiej i kształcony przez ojca w niemieckiej szkole (innej nie było wówczas w Galicji), rychło przerzucił się do polskości, a choć kiepsko mówił po polsku i jeszcze gorzej pisał, mimoto starał się poznać ten język, włączyć w dzieje narodu polskiego, wniknąć w jego literaturę i stać się malarzem polskim i tylko polskim. A stało się to nagle: jeden obraz Matejki porwał młodego adepta sztuki tak dalece i tak mocno, że odtąd nie zaznał spokoju, dopóki nie wymógł na ojcu, że mu pozwolił puścić szkołę malarską we Wiedniu i udać się do ubóstwianego mistrza. I tu w Krakowie powstają pierwsze pomysły jego wielkich obrazów historycznych. Pod wpływem Matejki i jego szkoły poczyna Gottlieb tworzyć swe obrazy z dziejów Polski, przyczem pragnie on połączyć z dziejami Polski dzieje Żydów na tej ziemi. Wabi go również postać Chrystusa, którego widzi stale w otoczeniu żydowskim.

Niestety idealizm młodego chłopca rozbija się o skały zazdrości i nietolerancji. Koledzy szkolni nie rozumieją i nie chcą rozumieć dążeń tego genialnego „żydka“ i jak mogą dokuczają mu, kpiąc z jego polszczyzny, psując mu jego prace i zwalając na niego wszystko złe, cokolwiek tylko w szkole się stało. Trudno orzec, jak na to reagował Matejko? Czy tak wysoko siedział na swym ołtarzu, że nie widział co się dzieje wśród jego uczniów, czy też może patrzył przez palce na wybryki, dość, że Gottlieb nie mógł dalej wytrzymać w szkole i wyjechał, najpierw do Monachjum, a potem do Wiednia, by dopiero w ostatnich miesiącach swego życia wrócić do uwielbianego mistrza.

Opuszczenie Krakowa było dlań nie tylko zmianą geograficzną miejsca pobytu; ten młody człowiek począł rewidować swą orientację „polityczną“ a choć sercem Ignął do Polski i jej dziejów, zrozumiał, że polskiemu otoczeniu jest obcy. Zawrócił więc z drogi i począł zgłębiać dzieje swego narodu, próbując odtworzyć jego przeszłość, a przedewszystkiem teraźniejszość Urjela Akosta i Judyta, Pożegnanie Szejłoka z Jessyką, rozmaite sceny z Natana Mendrca, w żydowski Chrystus w Świątyni Pańskiej, a przedewszystkiem Jom Kipur, czyli tzw. Modlący się Żydzi, oto plody talentu i serca młodzieńca, który mimo lat 22 już miał dość czasu na połknięcie kielicha gorzkości.

Gottlieb nie tylko malował swe obrazy, lecz

przeżywał je, identyfikując się często ze swymi bohaterami. I tak zdaje się, że jest Urjelem Akostą, że walczy jak on ze swem otoczeniem że padnie ofiarą swych zamierzeń, że narzeczona go zdradzi i wyjdzie za innego, za bogatszego, za takiego, który idzie drogami prostymi, wytkniętymi przez ogół. Gottlieb marzył o tem, że zostanie malarzem narodowym żydowskim, jak Matejko był malarzem narodu polskiego. Pół roku przed śmiercią rozmawiał na ten temat ze znany przed kilku miesiącami drem Rubenem Biererem. Mówili długo o dziejach żydowskich. Bierer, już wówczas sjonista szkoły Pinskiera i Hessa, wskazał mu na inkwizycję hiszpańską, na cierpienia Żydów w średniowieczu, a wówczas Gottlieb zapalił się do tej materji i obiecał, że natychmiast po skończeniu obrazów, które ma na sztalugach (Ester, Ahaswer i Mordechaj) wyjedzie do Hiszpanji i Portugalji, by na miejscu włączyć się w ten okres dziejów żydowskich. Niestety nie było mu danem spełnić swój zamiar, jakoteż nie było nam danem poznać cierpienia naszych przodków w interpretacji i inscenizacji mistrza tej miary.

Gottlieb wyjechał narazie do Rzymu, by tutaj wykończyć swego Chrystusa i wytchnąć po przejściach natury osobistej (narzeczona go porzuciła). Tutaj też dożył satysfakcji, może jedynę w swem krótkim życiu. Oto bawił w tym czasie we „wiecznym mieście“ Matejko, a tamtejsza Polonja urządziła dlań bankiet, na którym był również obecny i Gottlieb. I tutaj wygłosił Siemiradzki toast na cześć młodego mistrza, który tak uochał swój kraj, a jednak został wierny swemu żydostwu, a rozczulony Matejko uściskał i ucałował serdecznie swego wielkiego, acz jeszcze bardzo młodego ucznia i zaprosił go ponownie do Krakowa. Gottlieb spełnił życzenie swego nauczyciela i wrócił w r. 1879 do Krakowa, by tutaj wykończyć swe historyczne obrazy, szczególnie „Żydów proszących Kazimierza Wielkiego o przyjęcie do Polski“. Lecz jakieś fatum prześladowało go w Krakowie, zakochał się tutaj ponownie i nie znalazł wzajemności. Szał ogarnął go za tą kobietą i w liście do przyjaciela oświadcza, że życie mu niemiłe bez ubóstwianej. Już od roku męczyła go choroba i jakby proroczym darem przezuwał swą rychłą śmierć. Na najznakomitszym swym obrazie: „Modlący się Żydzi“ bezwieśnie, jak powada, napisał na powłócznie na murze zamiennie słowa: „Ku wiecznej pamięci Maurycego Gottlieba“.

Niestety przepowiednia się spełniła, Gottlieb zaziębił się nieopatrznie, błakając się długimi nocami po ulicach Krakowa i po kilkudniowej chorobie umarł w jednym ze szpitali krakowskich. Dnia 16 lipca 1879 zamknął Gottlieb na wieki swe wielkie i głębokie oczy i nazajutrz został pochowany na żydowskim cmentarzu. Je

STEFAN POMER.

Wiosenny księżyc

Przez pęczniejące, wiosenne
Nagich drzew gałęzie —
Płynię pełny i senny
Płynię smutny księżyc.

Przeplęni, księżycu, przeplęni!
Jesteś tak smutny, jak ja —
A wieczór jest cichy i ciepły
I czysty, iak iza.

Fiołkami i benzyna
Pachną wieczorne ulice;
W tłumie samotny płynę,
Samotny, iak ty, księżycu!

go adoratorzy urządzili w „Postępowej Synagodze“ nabożeństwo za spokój jego duszy, na którym przemówili: członek zarządu Gminy żydowskiej Markusfeld, oraz prof. Dr. Oettinger.

Przez 13 lat nie miał pierwszy Żyd malarz polski pomnika na swym grobie, i dopiero w r. 1892 postawiono mu pomnik, i urządzono podczas jego odsłonięcia wielką uroczystość. Przemowę uroczystościową wygłosił wśród innych Wilhelm Feldman i w niej wyłożył swia topogład zmarłego i jego dążenie do pojednania Żydów z Polakami drogą wzajemnego zrozumienia się i drogą wspólnej pracy dla tej ziemi.

Mijały lata i powoli poczęto zapominać o Gottlieb; jego obrazy i rysunki rozsypały się po całym świecie; niektóre z nich znalazły swe honorowe miejsce w Muzeach narodowych: w Krakowie, Lwowie i w Warszawie, w Muzeum Bersohna w Warszawie itp. Najwięcej obrazów mistrza zgromadził Dr. Rudolf Beres w Krakowie, który żywił i żywi gorące umiłowanie dla tych dzieł sztuki. On też marzył od lat o urządzeniu wystawy prac gottliebowskich, o wydaniu obszernej monografji, poświęconej jego działalności itp. Trwało to jednak długo, a tymczasem mieliśmy jeno dwie małe biografje: Wiesenberg (Zioczów 1885) i Benjamina Spiry (Kraków 1893), i tu i ówdzie pomieszczano w czasopiśmiach lepsze lub gorsze reprodukcje jego obrazów. Dopiero w r. 1923 wyszła nakadem Reissera we Wiedniu wspomniana teka gottliebowska, obecnie zaś zdobył się Kraków na pierwszą zbiorową wystawę dzieł mistrza, która przysła do skutku przedewszystkiem dzięki niezłomnej energii dra Beresa. Z okazji tej wystawy wydano piękną monografję o Gottlieb; pióra młodego historyka sztuki Mojżesza Waldmana (Kraków 1932), a równocześnie posypały się rozprawy i artykuły o Gottlieb w „Sztukach Pięknych“ (Władysława Terleckiego) w „Miesięczniku żydowskim“ w Warszawie (Aurelji Gottliebowej) oraz w całej prasie krakowskiej. Nawet do dzieci dotarł teraz mistrz, gdyż Wilhelm Falck umieścił o nim ładniutki artykuł w „Ogniwach“, organie żydowskiego gimnazjum żeńskiego w Łodzi (Nr. 19-20).

Zmierzch teatrów w Berlinie

(Korespondencja własna)

Berlin, w kwietniu

Teatry w Berlinie znajdują się w stanie upadku, z którego może je wydzwignąć tylko głęboko sięgająca reforma całego systemu organizacji teatralnej. Koncern teatralny Reinhardta, największy w Niemczech, rozpadł się: „Deutscher Theater“ i dwa teatry w dzielnicy zachodniej musiał Reinhardt wypuścić z rąk i zostawić na łaskę losu. Miejski teatr dramatyczny im. Schillera zamknął swe podwoje; z pozostałych dwudziestu kilku teatrów berliń-

skich zaledwie pięć będzie mogło utrzymać się przy życiu o własnych siłach.

Nietylko kryzys jest przyczyną upadku teatrów w Berlinie. Zawinił tu też duży system eksploatacji teatrów Koszty prowadzenia przedsięwzięcia teatralnych w Berlinie wzrosły ostatnio w sposób nieprawdopodobny. Przedewszystkiem dzierżawa gmachów: wynosiła ona dla wielu imprez nie mniej niż 1000 marek dziennie w dzierżawie zapanował system tańcuszkowy, dyrektorowi nie udawało się nigdy,

z reguły zawrzeć kontrakt bezpośrednio z właścicielem gmachu zawsze jakiś „ktoś“ wchodził mu w drogę w tajemniczy sposób, co pociągało za sobą ogromny wzrost sumy dzierżawnej. Sytem angażowania gwiazd pociągał znów za sobą nieproporcjonalny wzrost gaź aktorskich. Doszło do tego, że niejedyn teatr musiał się liczyć z koniecznością opędzenia kosztów w sumie powyżej 100.000 marek miesięcznie. Jakże trzeba było posiadać kapitały, aby podjąć takiemu zadaniu!

Ryzyko prowadzenia teatru wzrosło niezmiernie przy tak wielkich kosztach. Jedną „klapa“ kładzie teatr na obie łopatki. Zamknąć zaś „budy“ odrazu nie można było ze względu na długoterminowy kontrakt dzierżawny. I tak z deficytu w deficyt brnęło się od początku do końca sezonu.

Miary klęski wobec słabej frekwencji publiczności przy drogich cenach biletów dopełnił wprowadzony przez Reinhardta system abonamentu. Reinhardtowi zdawało się, że gdy pewną ilość widzów zdobędzie na stałe przez zapisanie się ich na abonament po cenach niższych, oprze tem samym budżet teatru na stałych podstawach i zdobędzie trwałą roczną pozycję dochodów. Tymczasem ten właśnie system, który z początku cieszył się powodzeniem u publiczności, dopełnił miary niepowodzeń finansowych. Przeciwny Berlińczyk, który widział, że jego sąsiad idzie do teatru na miejsca abonamentowe za 8 marek, mówił sobie: „Jakże to, więc Müller ma miejsce za 8 marek a ja mam zapłacić aż 12—15 marek za to samo miejsce, jeśli mi przyjdzie ochota pójść dzisiaj do teatru!“ I szedł do kina zamiast do teatru.

A przytem sam system abonamentu rocznego sprzykrzył się wkrótce publiczności. Widz nie chciał uczęszczać określonego dnia na określone przedstawienia, krępowało to jego inicjatywę, zmuszało do przystosowania się do programu danej dyrekcji. I abonament zaczął tracić grunt pod nogami. Wówczas, aby przyciągnąć jednak publiczność, dyrekcje wpadły na pomysły rozdawania biletów t. zw. ulgowych po cenie niższej. Bilety te można było dostać wszędzie: w trafice, na dworcu kolejowym, w kwieceniarni, w różnych sklepach i kawiarniach. Konkurencja na tem polu doprowadziła do zupełnej anarchii, prześcigano się w obniżaniu cen i ułatwieniach a publiczność zaczęła się odnosić do tego systemu, jak do imprez wy-

try o wyższym poziomie sztuki, potem słabł wreszcie krach ogólny, zalały się teatry o wyższym poziomie sztuki, potem słabsze finansowo, aż wreszcie na placu pozostała zaledwie połowa imprez teatralnych — nie naj lepszych.

Na tem tle narodził się w Berlinie nowy typ imprezy teatralnej, typ teatru-warenhauzu. Teatr, który ofiaruje publiczności tylko towar masowej konsumpcji, sztuki t. zw. kasowe, — Przedsiębiorczy bracia Rotter założyli koncern, który prowadzi w Berlinie osiem teatrów i ze dwa tuziny takich imprez na prowincji. Gdy uda się im wylowić sztukę kasową, grają ją w Berlinie i jednocześnie we wszystkich teatrach prowincjonalnych aż do skutku. Teatry rotterowskie „idą“, cieszą się powodzeniem. Pokrewieństwo ich jednak ze sztuką jest bardzo dalekie.

—D. S

KRONIKA LITERACKA

Wysokie odznaczenie profesora U. J.

(Eses) Dr. Spirydjon Wukadinović, prof. germanistyki na uniwersytecie krakowskim, ceniony znawca Goethego, otrzymał w związku ze swym odczytem „Goethe und die slavische Welt“, wygłoszonym podczas uroczystości goethowskich w Weimanie, od prezydenta Rzeszy niemieckiej **wysokie odznaczenie**. Jest nim medal z podobizną Goethego po 'ednej, napisem „Gestiftet im Goethejahr 1932 für Kunst und Wissenschaft“, po stronie odwrotnej i w rytmie nazwiskiem prof. Wukadinovića na obwodzie. Wraz z medalem otrzymał prof. Wukadinović od prez. Hindenburga piękne pismo, motywujące odznaczenie wysokimi zasługami na polu wiedzy i sztuki i podziękowaniem za współpracę przy weimarskich uroczystościach.

Oprócz tego wręczono prof. Wukadinovićowi cenny, artystycznie wykonany, duży album z fasciulkami 20 listów, wystosowanych do Goethego przez Schillera, A. Humboldta, Beethovena, Schuberta, Pestalozziego, Manzonię, Byrona, Carlylea, Waltera Scotta d'Angerra, Marii Szymanowskiej i in.

Zważywszy że medali tych wybito tylko 50, że otrzymali je zasłużeńi tej miary, co Thomas Mann, Gerhart Hauptmann, Henning, Stehr, Stefan George, Ricarda Huch, Petersen Kühnemann, Grünig, burmistrz miast, uniwersytetów goethowskich i t. p., że na cały świat słowiański z zagranicznych germanistów otrzymał ten medal jedyny prof. Wukadinović, z poważnym, dłuższym pismem głowy państwa, że z 200 egzemplarzy albumu jeden otrzymał prof.

wypada mówić o Neumanie, którego ewolucję w ostatnich latach czterech oraz stosunek do tzw. école de Paris naszkicowałem już przed tygodniem (v. Nr. 106 „Nowego Dziennika“).

Kto zna osobiście Neumana i jego pełen młodzieńczego zapалу stosunek do malarstwa, jakieś pasjonujące upijanie się sztuką, zupełne zapamiętanie w chwilach tworzenia i fanatyczną wprost wiarę w społeczną misję sztuki, ten zrozumie czar, jaki płynie ku widzowi z płócien artysty. Aliaż miłości z talentem — a tem rozporządza Neuman w niecodziennym miernie — musi w rezultatach dawać wysokowartościową sztukę, która bezpośredniością swoją i pięknem tak silnie przemawia do patrzącego, jak właśnie obrazy Neumana. Każdego podbija co innego, lecz nikt nie opuszcza sali jego obojętnym Niechaj mi wolno będzie powołać się tutaj na autorytet tej próby, co prof. Dr. Kopera *). Uderzyła go na dewszystko wysoka klasa Neumanowskich „martwych natur“. To osobny rozdział jego sztuki. Jest ich na wystawie 11, a każda z nich ma niejako swoje odrębne oblicze i powiedziałbym życie. Co jedna — inna. Korowód zaczyna ją chryzantemy (Nr. 262), grające kolorem najgorętszych, a w tonach głębokie. Nr. 168 to wieloskalowa harmonia oliwkowych barw z wysokim akcentem oranżowej mandarynki, która swym ciepłym tonem przerywa monotonię obrazu. Obraz portretowano maniera staroholenderskich mistrzów, podobnie jak „Dzika kaczka“ (Nr. 255). Archaizująca kompozycja z zegarem (Nr. 252) ma jakiś złotawy, miły ton świeżo wziętego chleba. Ryby (Nr. 231 i 151) także imponują i wielością barwnych gam i śmiałym skonstruowaniem surowej czerwień ryb z ultramaryną szkła lub fioletem kapusty Technicznie pierwszorzędne. Jakżeż nęca oko widza świetne Anemony (Nr. 225)! Ale dla mnie o-

*) Dyrektor Muzeum Narodowego w Krakowie, który był obecny na wernisażu.

Ostrzeżenie!

Istnieje tylko jeden oryginalny i niezawodny, we wszystkich kulturalnych państwach używany preparat

DARMOL
czekoladki przeczyszczające

znany od kilkudziesięciu lat.

Prosimy więc żądać wyraźnie „Darmol“ gdyż preparat ten bywa często podrabiany!

Wukadinović, zrozumie, jak donosiłam jest ten dar i jakiego zaszczytu dostąpił wystawnik krakowskiego uniwersytetu, prof. Dr. Wukadinović.

LEGJON ŻYDOWSKI ADAMA MICKIEWICZA.

Dłuższe studium Romana Brandstaettera, poświęcone powyższemu epizodowi w życiu Wieszcza, a oparte na własnych studiach i badaniach archiwalnych autora, ukaże się w najbliższych dniach nakładem Wydawnictwa „Menory“ w Warszawie. (Skład główny „Dom Książki Polskiej“, Warszawa).

DOKOŁA TEATRÓW ŻYDOWSKICH. Wiosenno świąteczny repertuar teatrów żydowskich w Warszawie stoi znowu pod znakiem operetki. W „Elizium“, jedynym żydowskim teatrze dramatycznym, miano wystawić nową sztukę ze Zygmuntem Turkowem w głównej roli, nie zdołano atoli pokonać trudności olbrzymich, dlatego gra się wciąż „Azewa“. — Znakomita artystka żydowska nowojorskiego teatru artystycznego, pani Cyła Anfer, która zasłynęła jako świetna odtwórczyni postaci kobiecych Pereca Hirsza bajna, wystąpiła w Warszawie w teatrze „Scala“, niestety w melodramacie Kalmanowicza p. t. „Wieczna narzeczona“. — W Teatrze Ludowym w Warszawie występuje Mirjam Koralowa, znana subretka żydowska. — W teatrze Kamińskiego w Warszawie występuje dalej świętyni Ludwik Zac w melodramacie „Próżniak“. — Zygmunt Turkow i Ida Kamińska, którzy nie mają dachu nad głową, muszą występować w Związku Literatów w dramacie Verne'ila p. t. „Pan Lambertier“. — Do Krakowa ma zawitać operetkowy zespół z Genią Schlicht na czele. — W Łodzi występuje operetka z Jakóbem Rejzakiem na czele. — We Wilnie gra również operetka z Giza Heidon i Prizamentem.

POLSKA W OBRAZIE. W nakładzie paryskiego oddziału księgarni Gebethnera i Wolffa ukazała się książka kapitana J. A. Sauzera, oficera łącznikowego francuskiego sztabu generalnego przy sztabie generalnym polskim, p. t. „La Pologne par l'image“. Książka ta składa się z 38 fotografii, ilustrujących życie polskie we wszystkich dziedzinach wraz z krótkimi objaśnieniami. Książkę poprzedza list mar-

sobiście — może się zresztą myśleć — najwyższy szczebel kunsztu w najszerszym słowa znaczeniu osiągnął Neuman w Harmonii złotej (Nr. 236); Slicznie zgrane ciche srebro starej wazy, dyskretny złoty kosz z porcelany i delft biało-blekitny, a z przodu owoc — jakby mistrza Cezanne'a — z górującą pomarańczą, która śpiewać się zdaje czystym, wysokim sopranem. W kołach i rytmie układ obraz czarujący.

Zatrzymałem się dłużej nieco nad martwą naturą. Ale że ten genre Neuman szczególnie umiłował. Nie znaczy to ale, by niższą była wartość jego krajobrazów. Proszę spojrzeć na taką Wiosnę w Pontoise (Nr. 240): dachy chałup jak korale dołem nanizane, góra pyszna koronka dziko splecionych konarów — co za pyszny rysunek — zaś na nich bujnie rozchwaszozona, wiecznie zielona jemiola. Tu nam Neuman zagrał wiosnę: czujemy jej radosną jasność, ciepło i pogodę. A w jednej Wieży zegarowej świetlistość letniego popołudnia (Nr. 242), szarość dżdżystego dnia. Architektura starej Francji to dla Neumana niewyczerpane źródło malarzkich impulsów: rysunkowych i kolorystycznych. Nietylko zresztą dla niego. Taki na przykład paryski Montmartre (Nr. 224) to istotny poemacik: głęboka zaduma przeszłości i wdzięk mieszczańskiej bałady, przy teskiej piensce Schumana. Niechaj mi kto wytknie literacki sposób patrzenia i imputowanie malarstwu obcych mu elementów. Kpie z tego, kiedy mi dobrze, gdy patrzę w obraz, który mnie wzrusza i czaruje, z którego wionie urok poezji i ukoi spokoju. Morze i jego ruch, oraz charakterystycznie obudowane wybrzeża (Nr. 249 258 267) to znowu odrębna kopalnia urody i barwnych kontrastów. Co piękno to inna melodia, co piękno to nowa rozkosz. Takich wzruszeń i doznań dostarczała płótna Neumana bez liku. A o to właśnie w sztuce chodzi!

Kraków.

Dr. Seweryn Gottlieb.

Wystawa Neumana

Nie zdaje mi się, aby sprawozdania o sztukach plastycznych zamieszczane w dziennikach, służyć miały analizie wartości technicznych obrazu, czy rzeźby. Raczej przeciwnie: sprawy te należałoby — sądzę — pozostawiać dla pism fachowych i dla debat wśród zawodowców. Kogóż z zwykłych śmiertelników one obchodzą? Zdaje mi się, że i istotna inteligencja może się obejść bez takiego wartościowania plastyki a sami nawet artyści — rzecz wiadoma — to najlichszy krytycy sztuki. Nie znaczy to jednakże wcale, iżby krytyk nie potrzebował elementarnych wiadomości o istocie tworzenia i jej technicznych arkanach oraz iżby zachwalał ignorancję czysto malarzką, czy rzeźbiarską umiejętność. Daleki jestem od tego, skoro prawdziwa sztuka zaczyna się od technicznego opanowania zagadnienia, skoro bez technicznej poprawności sztuka pomyśleć się nie da. Niedarmo twierdził stary Liebermann: Kunst kommt vom Können. To założony, za najbardziej idealnego sprawozdawcę uważałbym tego, który posiadałby tak wysoki dar wczuwania się w piekność dzieła i tak znakomity kunszt odtwórczego słowa, iżby potrafił piękno dzieła malarzkiego czytelnikowi nie tylko uoocznic, lecz przelać je w jego wyobraźnię, zastrzyknąć i zasugerować. Prostu przekonać go o uroku opisywanego dzieła, oczarować i zmusić do adoracji. Tak pojmuję funkcję krytyki w tem miejscu.

Rozważania tego rodzaju nasuwają się mimowolnie podczas wędrowki po salach Żyd Domu Akademickiego (Kraków), gdzie Zrzeszenie artystów żydowskich rozbiło właśnie swoje barwne namioty. Ilościowo i jakościowo jest to wystawa na miarę paryską; zgola nie prowincjonalna i nie wschodnia. O wystawcach: bto Applebaumie Katzu i Lewkowiczu pisali i pisać będą w tem miejscu inni, mnie

szalka Franchet d'Esperoya do autora, pełen entuzjazmu dla Polski.

„EGMONT“ W ZAGRZEBIU ZAKAZANY. Dla uczczenia stułetniej rocznicy śmierci Goethego chciało w Zagrzebiu wystawić „Egmonta“ Goethego. Policja jednak zakazała przedstawienia, a w motywach czytamy, że „Egmont“ wywołać może zaburzenia publiczne, ponieważ można się w nim dopatrzeć analogii z Krocją. Siel..

SOWIETY OBCHODZĄ 50-LECIE ŚMIERCI DARWINA. W całej Unii sowieckiej odbywają się uroczystości dla uczczenia 50-letnia śmierci Darwina (19 kwietnia b. r.). Uroczystości te odbywają się pod patronatem rządu. Akademia Umiejętności urządziła z tej okazji akademię, na której przemawiał Bucharin o Darwinie i Marksie.

70-LECIE LUDWIKA FULDY. W tych dniach obchodzi znany pisarz niemiecki, Ludwik Fulda (Żyd), 70-letnie swych urodzin. Z tej okazji wychodzi nowa komedia Fuldy p. t. „Der neue Harem“ z przedmową Edwarda Stuckena.

KSIĄŻKA, NA KTÓRĄ CZEKANO 300 LAT. Dnia 6 kwietnia b. r. wyszła w Paryżu nakładem znanej firmy wydawniczej „Firmin-Didot“ (oficjalny nakład „Institute de France“) „Gramatyka Akademii Francuskiej“. Można powiedzieć, że na tę książkę czekano blisko 300 lat, ściślej mówiąc, 298 lat, albowiem z początkiem kwietnia roku 1634 uchwaliła Akademia Francuska wydać słownik, gramatykę, retorykę i poetykę języka francuskiego. Słownik wyszedł „już“ w roku 1694, a od tego czasu pojawiło się siedem nowych wydań, ósme zaś wydanie ma się ukazać w tych dniach. Przystąpiono też do wydania gramatyki i zażądano w tym celu od rozmaitych członków Akademii przedłożenia manuskryptów, ale Akademia nie mogła się zdecydować do żadnego z przedłożonych manuskryptów, które wydawano nie jako dzieła Akademii, lecz jako dzieła pojedynczych autorów. Teraz dopiero, po 298 latach, ukazała się „Gramatyka Akademii Francuskiej“. Jeśli prace Akademii pójdą w tym samym tempie, to za 300 lat otrzymamy retorykę, a w roku 2532 poetykę języka francuskiego..

NADESLANE WYDAWNICTWA

D. BIN, GURION: PRACA ŻYDOWSKA (hebr.) Wydawnictwo Komitetu Centralnego Organizacji Robotników żydowskich w Palestynie, Tel Awiw, P. O. B. 303.

Jest to zbiór mów znanego i cenionego przywódcy robotników żydowskich w Palestynie D. Bin-Guriona o pracy żydowskiej. Broszura Bin-Guriona podobnie jak jego poprzednia praca o polityce żydowskiej w Palestynie, nacechowana jest głębią ujęcia i zawiera maństwo materiału dotyczącego zastosowania pracy żydowskiej w życiu żydowskim w Palestynie.

OGNIWA, czasopismo dla rodziców. Marzec-kwiecień 1932, rocznik IV, pod redakcją dyr. Michała Brandstaettera. Treść: Z Hagady, Dr. Wilhelm Berkelhammer: Exodus, Dr. Henryk Leser: Idea Makkabjady, Dr. Felice Pinesowa: Dzieciństwo i miłość, Dr. Hearyk Ormian: Psychologiczne testy inteligencji, Dr. Zygmunt Ellenberg: Kilka uwag o znaczeniu ustroju nowego szkolnictwa dla nas, Mira Lipnowska: Wspomnienia ze Słonecznego domu; — O kilku książkach dla rodziców, Dr. Wilhelm Fallek: Maurycy Gottlieb. Oprócz tych rozpraw czasopismo zawiera dzieła: Z doświadczeń rodziców i nauczycieli, Opowiadajcie dzieciom swoim, Kronikę, oraz część hebrajską. Adres redakcji: Łódź ul. Piramowicza 6. Cena 75 groszy.

SZTUKI PIĘKNE. Zeszyt 3-ci, rocznika VIII. (marzec 1932) już ukazał się w handlu. Treść następująca: 1) Tadeusz Mańkowski — Królewska Fabryka Farfurowa w Belwederze; 2) Henryk Jasiński — Nad wyraz smutna sprawa; 3) Władysław Terlecki — Maurycy Gottlieb; 4) Kronika artystyczna.

Zeszyt ten zdobi doskonała reprodukcja, wykończona w czwórbarwnej rotogravurze jako osobna plansza, z pięknego wazonu, wyrobu fabryki belwederkiej, znajdującego się w zbiorach Muzeum narod. w Krakowie i 8 rotogravur całostronicowych, jednobarwnych z obrazów Maurycyego Gottlieba, łącznie 9 ilustracji w tekście.

Cena pojedynczego zeszytu z przesyłką 6.20 zł. Prenumeratę w cenie 17 zł kwartalnie (z przesyłką) zgłaszać można w Administracji „Sztuk pięknych“, Kraków, ul. Wolska 19 i we wszystkich księgarniach.

PROF. DR EMIL STEINACH

Kobieta może stać się mężczyzną

Największą troską wielu rodziców, a raczej kandydatów na rodziców, jest zagadnienie, jakie będą mieli dziecko — chłopca czy dziewczynkę. Dla wielu ludzi jest to rzecz obojętna, ale, jak stwierdzić mogę na podstawie wieloletniej praktyki lekarskiej, w siedemdziesięciu pięciu wypadkach na sto, sprawą tą rodzice bardzo się przejmują.

Nauka nie ma kresu ani granic. To, co dziś jeszcze wydaje się fantazją, jutro staje się rzeczywistością. Najbardziej ryzykowne eksperymenty uwięzione zostają dodatnimi rezultatami. I gdy od wielu lat uczeni badają możliwości odkrycia takiego sposobu diagnozy, który umożliwiłby stwierdzenie jakiej płci będzie noworodek — nie ulega dla mnie najmniejszej wątpliwości, że zagadnienie to zostanie rozwiązane w daleko krótszym czasie, aniżeli można to sobie wyobrazić.

Mnie jednak interesuje inne zgoła zagadnienie, łącznie tylko związane z tem, o czem wspomniałem powyżej, a które moim zdaniem będzie miało decydujące znaczenie dla przyszłego rozwoju ludzkości. Nie chodzi mi o stwierdzenie, jakiej płci będzie noworodek — choć wielu ludzi przywiązuje do tego wielkie znaczenie, jest ostatecznie rzeczą obojętną, czy dowiedzą się o tem kilka miesięcy wcześniej, czy później. Chodzi w tej chwili o czecz daleko poważniejszą, — o to, by sztucznym sposobem spowodować właśnie narodziny noworodka takiej płci, jakiejby życzyli sobie rodzice.

Fantazja? Nie Ludzie nauki nie uznają fantazji. Wszelka fantazja sprowadza się do tego, czy dany problem może być rozwiązany natychmiast, czy też może być rozwiązany w przyszłości. I to właśnie skłoniło mnie do rozpoczęcia pracy nad rozwiązaniem tego zagadnienia przy pomocy promieni Roentgena.

Czy można zamienić kobietę na mężczyznę? Czy można zamienić mężczyznę na kobietę? Czy można nadać taki kierunek rozwoju płodowi w łonie matki, by urodził się według uznania, chłopiec lub dziewczynka? Oto sprawy, które pobudziły mnie do pracy. Oczywiście dla mnie jest rzeczą ważną ustanowienie drogi eksperymentalnej, czy taka zamiana jest możliwa. Praktyczne skutki już mnie nie interesują. Zajmą się tem niewątpliwie inni. Czy znajdują się mężczyźni, którzy zechcą stać się kobietami, lub kobiety, które zapragną zamienić się w mężczyzn — to pytania, które rozwiązywać będzie nie nauka, lecz życie.

Dziś, gdy doświadczenia moje dały już kompletne rezultaty, mogę podzielić się swymi spostrzeżeniami. Rozpocząłem doświadczenia z morskimi świnkami, królikami i szczurami. Przerobiłem setki eksperymentów. I stwierdziłem ponad wszelką wątpliwość, że odpowiednie działania promieniami Roentgena umożliwia

przemianę płci. Każda nowa roentgenizacja usuwała część żeńskich oznak płciowych u tych zwierzątek i zamieniała je na męskie i to bez żadnych zabiegów chirurgicznych. Im młodsze było zwierzątko, tem bardziej dodatni był skutek doświadczenia. Zamiana następowała nie tylko pod względem fizjologicznym, lecz także pod względem psychicznym. Samica zamieniona na samca, zupełnie inaczej chodzi, biega, całe jej sprawowanie staje się bardziej męskie, jeśli się tak można wyrazić. Zmienia się kolor sierści, nawet głos otrzymuje inne brzmienie. I po krótkim czasie ustosunkowanie się byłej samki do innych samic staje się takie same, jak samców. Jednym słowem — mężczyzną!

Brzmi to zgoła nieprawdopodobnie, tak jednak jest. Oczywiście jest to pierwsza część oświadczeń na zwierzętach niższych gatunków. Ponieważ eksperymenty te uwięzione zostały pełnym rezultatem, obecnie rozpocznę eksperymenty nad zwierzętami wyższych gatunków, nim będzie można przystąpić do eksperymentów nad człowiekiem. Nie wiem bowiem dotąd, czy roentgenizacja niektórych składników tak samo będzie działała na ludzi, jak na zwierzęta, czy nie pociągnie za sobą jakichkolwiek przemian chorobowych. Hormon seksualny jest bowiem bardzo różnorodny u różnych gatunków królestwa zwierzęcego.

Wiadomo, że hormony — są to niewidzialne nawet pod mikroskopem emanacje krwi. Od nich zależy wzrost i budowa organów ciała, jakościowe i ilościowe właściwości mózgu, funkcje płciowe — jednym słowem fizjologia i psychologia człowieka. Jedne hormony robią z człowieka geniusza, inne — idjotę. Odkryty przeze mnie hormon płciowy jest emanacją substancji płciowych i określa rozwój męskich i żeńskich organów płciowych. Przy pomocy roentgenizacji można spowodować rozwój hormonu seksualnego w określonym kierunku. Na zwierzętach niższego gatunku już to się udało. Jeśli uda się u zwierząt wyższego gatunku, a przede wszystkim u małp — uda się również u człowieka, a wówczas będziemy mogli drogą bezbolesnego, bezoperacyjnego zabiegu, spowodować zamianę płci.

Jeśli chodzi o praktyczne możliwości mego odkrycia — myślę, że będzie to miało znaczenie tylko w wypadku, gdy trzeba będzie nadać odpowiedni kierunek rozwojowi płodu w łonie matki. Wątpię bowiem, czy zaistnieją wypadki zamiany płci u osób dorosłych. Mężczyzna może skłaniać się przed kobietą, uwodzić ją, może popełnić dla niej zbrodnię, ale chyba nigdy nie będzie chciał zamienić się z nią rolami. Tak czy inaczej, możliwości z dokonanego przeze mnie odkrycia są tak wielkie, że w ramach zwykłego artykułu zmieścić się nie są w stanie.

Wygrane, po które nikt się nie zgłasza

Niepodjęte premje pożyczki inwestycyjnej

Spełniając liczne życzenia posiadaczy 4-procentowej premjówki inwestycyjnej, podajemy numery nie przedstawionych dotychczas do wypłaty premjówek, na które padły wygrane.

Wykaz obejmuje wszystkie ciągnięcia 4 proc. premjówki inwestycyjnej aż do 1 bm. W nawiasach podajemy numery seryj, a za nawiasami numery pojedynczych wylosowanych obligacji

50.000 złotych padło na Nr. (6802)21, (7102)17.

25.000 zł. padło na Nr. (4365)46, (7646)47.

10.000 zł. padło na Nr. (4848)7.

Po 1.000 zł. padło na N-ry:

(661)31, (667)31, (819)6, (984)36, (994)39, (1036)24, (1419)20, (1884)49, (2002)22, (2018)30, (2168)49, (2179)18, (2340)34, (2348)1, (2392)35, (2535)45, (2794)45, (2805)40, (3540)16, (3701)36, (3741)8, (3857)37, (4211)34, (4564)2, (4674)13, (4779)19, (4987)5

Po 500 zł. padło na N-ry:

(609)34, (623)28, (655)25, (888)28, (989)5, (1124)30, (1161)17, (1175)18, (1219)2, (1276)33, (1305)23, (1319)11, (1402)27, (1440)26, (1448)34, (1466)35, (1477)35, (1500)21, (1548)14, (1554)34, (1671)28, (1727)20, (1779)33, (1935)37, (2181)8, (2219)25, (2304)50, (2328)1, (2350)42, (2373)34, (2386)47, (2419)3, (2421)35, (2455)24, (2476)4, (2494)42, (2584)37, (2596)13, (2633)29, (2685)34, (2705)2, (2824)20, (2850)25, (2853)46, (2901)28, (2953)2, (3012)3, (3019)14, (3064)37, (3070)35, (3072)2, (3159)15, (3170)45, (3179)26, (3184)24, (3408)32, (3535)20, (3561)14, (3563)28, (3568)21, (3574)44, (3600)30, (3605)28, (3675)47, (3680)8, (3797)29, (3800)49, (3809)30, (3823)11, (4066)35, (4151)24, (4181)50, (4265)24, (4347)49, (4446)44, (4464)21, (4470)34, (4651)11, (4669)33, (4703)8, (4711)3, (4739)8, (4886)4, (4894)26, (4056)23.

Srodek tak wspaniale umiarszczający bóle, jest cząsto przedmiotem podrabiania. Dlatego też przy bólu głowy, zębów, przeziębieniu, reumatyzmie, należy przyjmować tylko tabletki, które jak i opakowanie opatrzone są znakiem „BAYER“

ISTNIEJE TYLKO JEDNA ASPIRINA!

Po 250 zł. padło na N-ry:

(558)47.	(572)3.	(584)35.	(585)1.	(589)39.
(601)27.	(623)41.	(655)19.	(665)7.	(667)47.
(686)47.	(680)9.	(690)20.	(691)26.	(715)25.
(773)1.	(773)6.	(785)39.	(790)12.	(790)33.
(803)26.	(807)47.	(808)48.	(810)7.	(830)19.
(841)22.	(844)31.	(844)45.	(865)11.	(883)12.
(912)17.	(914)13.	(914)28.	(984)9.	(984)22.
(989)42.	(991)47.	(1006)29.	(1016)36.	(1025)23.
(1025)35.	(1036)29.	(1036)33.	(1042)39.	(1094)46.
(1136)23.	(1160)20.	(1175)2.	(1205)45.	(1217)13.
(1219)46.	(1228)23.	(1228)48.	(1261)48.	(1265)3.
(1267)36.	(1330)30.	(1346)29.	(1368)48.	(1390)44.
(1402)33.	(1415)40.	(1417)22.	(1417)38.	(1440)5.
(1440)31.	(1445)23.	(1448)3.	(1477)26.	(1490)44.
(1448)3.	(1477)26.	(1490)44.	(1521)26.	(1533)21.
(1533)29.	(1538)35.	(1564)29.	(1564)41.	(1567)45.
(1568)43.	(1575)21.	(1604)37.	(1619)45.	(1636)50.
(1640)4.	(1668)48.	(1673)31.	(1681)42.	(1693)22.
(1717)20.	(1717)34.	(1727)19.	(1748)31.	(1748)41.
(1762)15.	(1762)24.	(1771)43.	(1788)2.	(1812)13.
(1825)24.	(1844)38.	(1867)35.	(1868)13.	(1884)29.
(1901)43.	(1927)29.	(1932)28.	(1957)30.	(1964)47.
(1967)41.	(1970)31.	(1984)36.	(1995)17.	(2002)33.
(2002)47.	(2018)20.	(2018)38.	(2030)22.	(2030)24.
(2032)47.	(2048)35.	(2049)13.	(2093)22.	(2099)13.
(2099)29.	(2118)40.	(2126)34.	(2126)35.	(2150)13.
(2151)9.	(2168)47.	(2181)48.	(2197)44.	(2230)2.
(2248)23.	(2251)49.	(2281)50.	(2168)47.	(2287)10.
(2304)5.	(2310)11.	(2321)7.	(2321)9.	(2322)34.
(2328)45.	(2335)3.	(2335)22.	(2338)16.	(2341)19.
(2341)22.	(2343)50.	(2356)47.	(2376)26.	(2386)34.
(2391)45.	(2402)31.	(2402)35.	(2407)50.	(2454)35.
(2455)7.	(2467)1.	(2467)17.	(2474)19.	(2475)33.
(2476)2.	(2493)24.	(2499)13.	(2500)21.	(2509)28.
(2521)4.	(2530)29.	(2532)43.	(2533)26.	(2535)32.
(2544)28.	(2553)16.	(2564)12.	(2579)34.	(2616)6.
(2616)8.	(2633)23.	(2640)7.	(2644)23.	(2649)11.
(2657)30.	(2690)49.	(2697)34.	(2750)31.	(2785)46.
(2788)7.	(2799)44.	(2805)41.	(2829)16.	(2837)39.
(2852)12.	(2857)5.	(2901)24.	(2902)26.	(2902)42.
(2900)33.	(2999)43.	(2999)45.	(3000)4.	(3001)47.
(3011)33.	(3012)16.	(3020)38.	(3046)1.	(3046)46.
(3059)3.	(3064)9.	(3067)9.	(3070)26.	(3071)45.
(3086)37.	(3091)43.	(3127)25.	(3127)41.	(3159)38.
(3184)3.	(3405)36.	(3408)11.	(3410)24.	(3436)15.
(3440)19.	(3478)45.	(3478)49.	(3491)25.	(3498)48.
(3505)25.	(3524)23.	(3522)48.	(3534)7.	(3545)44.
(3549)37.	(3550)18.	(3563)30.	(3584)1.	(3584)18.
(3587)22.	(3595)45.	(3605)30.	(3607)13.	(3636)6.
(3654)7.	(3650)1.	(3650)46.	(3658)42.	(3675)34.
(3680)48.	(3698)25.	(3699)3.	(3701)25.	(3707)12.
(3741)36.	(3754)50.	(3760)29.	(3762)4.	(3767)16.
(3769)39.	(3857)4.	(3789)29.	(3795)45.	(3795)48.
(2535)32.	(3857)1.	(3867)16.	(3867)36.	(3808)9.
(3808)25.	(3823)16.	(3857)1.	(3867)16.	(3867)36.
(3871)6.	(3871)29.	(3880)3.	(3880)22.	(4027)46.
(4047)12.	(4066)9.	(4076)42.	(4077)35.	(4102)7.
(4104)16.	(4107)3.	(4140)37.	(4148)2.	(4161)29.
(4186)14.	(4282)21.	(4285)7.	(4299)23.	(4299)48.
(4310)25.	(4339)26.	(4347)34.	(4349)45.	(4352)3.
(4365)34.	(4367)30.	(4373)45.	4374)1.	(4432)1.
(4444)29.	(4444)30.	(4446)30.	(4464)11.	(4540)24.
(564)7.	(4580)3.	(4627)22.	(4633)41.	(4647)9.
(4652)16.	(4675)1.	(4704)23.	(4709)36.	(4711)10.
(4726)43.	(4736)13.	(4736)28.	(4741)21.	(4748)12.
(4758)43.	(4779)18.	(4781)1.	(4801)45.	(4812)41.
(4334)39.	(4848)11.	4848)19.	(4853)45.	(4881)8.
(4882)13.	(4886)14.	(4886)45.	(4889)33.	(4893)13.
(4894)32.	(4898)37.	(4908)16.	(4911)50.	(4915)25.
(4916)16.	(4916)47.	(4919)18.	(4930)6.	(4934)43.
(4940)28.	(4944)24.	(4956)1.	(4961)31.	(4980)1.
(4980)6.	(5001)9.			

WIADOMOSCI Z KRAJU

Niebywały incydent w dziejach sądownictwa

Z Warszawy donoszą: Przed sądem okręgowym...
 Przed sądem okręgowym w Warszawie toczyła się przez kilka dni rozprawa przeciwko dwóm braciom Reichenbachom, Wolfowi i Szulimowi, magistrum praw, oskarżonym o oszustwo. Wedle aktu oskarżenia jeden z braci Reichenbachów jako aplikant sędziowski protokółujący u sędziego śledczego, nadużył tajemnicy urzędowej i w pewnej sprawie o lekkoomyślną krydę miał oskarżonemu powiedzieć, że o ile uda się do jego brata, aplikanta adwokackiego, wówczas za odpowiednim wynagrodzeniem sprawa zostanie umorzona. Przeciwno obu braciom wygotowano akt oskarżenia o oszustwo.

Podsądni akt oskarżenia scharakteryzowali jako wynik tragicznego jakiegoś nieporozumienia i już z tego powodu zaprzeczyli wnie, że mimo bliskiego pokrewieństwa od ośmiu lat nie pozostają w żadnych stosunkach, nie rozmawiając ze sobą i temsamem zarzut, jakoby jeden chciał drugiemu w jakiś sposób przysłużyć się, został chyba zrodzony z złej woli człowieka, który miał interes z tego czy innego powodu przysporzyć Reichenbachom kłopotów, a w dalszej linii skompromitować i pozbawić ich stopnia akademickiego. Przewód sądowy niewykazał winy oskarżonych, wobec czego obydwu uniewinniono.

Już jednak — jak donosi „Kurier Polski“ — po zamknięciu przewodu sądowego w procesie aplikantów Reichenbachów, oskarżonych o usiłowanie oszustwa, w godzinach wieczorowych doszło do niesłychanego incydentu. Oto po przemówieniu adwokata Margolisa prok. Sieroszewski złożył wniosek o wznowienie przewodu sądowego i zbadanie raz jeszcze sekretarki sędziego śledczego, Abramowiczówny, która sobie dokładnie przypomniała szczegóły sprawy.

Sąd po krótkiej naradzie wznowił przewód i zawiadzał obecną na sali pannę Abramowiczównę.

Adw. Berenson: Proszę świadka, jak się to stało, że pani rano nie pamiętała nic, a teraz pamięć pani lepiej dopisuje?

Sw.: Bo po przyjeździe z sądu do kacerzarni sędziego śledczego rozmawiałam ze swoją koleżanką, sekretarką Czajkowską, która mi przypomniała szczegóły sprawy.

Skromny podoficer i — marszałek

Jedno z pism warszawskich podaje, że na dworcu kolejowym w czasie przyjazdu marszałka Piłsudskiego, zaszedł niezwykle wypadek. W chwili, gdy marszałek schodził ze schodów, wiodących do salonu recepcyjnego, z tłumu oderwał się jakiś podoficer w mundurze i stając „na baczność“ wyciągnął jakiś papier zwinięty w rulon, poczem do nośnym głosem powiedział do marszałka: „Panie Marszałku, proszę o przyjęcie mej prośby!“

Marszałek spojrział na podoficera, odebrał jego papier i schował do kieszeni.

Z punktu widzenia dyscypliny wojskowej wypadek ten jest niedopuszczalny i zapewne petenta nie ominie kara za pogwałcenie dyscypliny. Ale widocznie sprawa była wyjątkowej wagi, skoro mogła doprowadzić skromnego podoficera do złożenia raportu marszałkowi Piłsudskiemu.

Podobno marsz. Piłsudski, znalazłszy się już w samochodzie, wyjął pismo, wręczone mu przez owego podoficera i zaczął je uważnie czytać.

Gimnazjum eksmitowane!

Wielkie poruszenie wywołał w stolicy wyrok, ogłoszony przez wydział cywilny sądu okręgowego w Warszawie, eksmitujący gimnazjum edukacyjne Nawrockiego przy ul. Zielnej, z 13-tu pokoi na bruk. Sprawa wynikła na tle zatargu między właścicielem domu a właścicielem gimnazjum. Właściciel domu zaskarżył właściciela gimnazjum do sądu tytułem należności za komorne. Zapadł wyrok zaoczny z rygorem wykonania eksmisji na przyszły poniedziałek.

Wyrok ten jest żywo komentowany zarówno w kołach pedagogicznych jak i wśród adwokatury. Jest to bodaj pierwszy wypadek że kilkudziesięciu uczniów zostanie zmuszonych do przerwania studiów na skutek eksmisji szkoły z zajmowanego lokalu.

Napad bandycki na fiński attaché w Warszawie

Banda złożona z sześciu opryszków dokonała nocy ubiegłej na ulicy Marszałkowskiej w Warszawie, a zatem w samym centrum stolicy, zuchwalego napadu rabunkowego, którego ofiarą padł attaché wojskowy Finlandji, pułkownik Svensson.

Około godziny 4-ej minut 30 nad ranem, w chwili gdy pułk. Svensson przechodził przed domem nr. 114 przy ulicy Marszałkowskiej — z ulicy

ka, sekretarką Czajkowską, która mi przypomniała szczegóły sprawy.

Adw.: Dlaczego pani tego od razu nie powiedziała?

Sw.: Bo mnie koleżanka prosiła, żeby nie ujawnić jej nazwiska; nie chciała, aby ją ścigano po sądach.

Na wniosek obrony przesłuchano św. Janinę Czajkowską, która istotnie zeznała, iż widziała jak krytycznego dnia bracia Reichenbachowie porozumiewali się z sobą.

Adw. Berenson: Mam jeszcze jedno pytanie dla św. Abramowiczówny.

Przew.: Proszę.

Adw.: Dlaczego pani dzisiaj rozmawiała z p. Czajkowską na ten temat i skąd się pani teraz wzięła w sądzie.

Sw.: Bo... bo... wiedziałam, że mnie o to będą pytać...

Adw.: Skąd pani wiedziała o tem, tylko proszę mówić prawdę.

Sw.: Bo dzwonił do mnie prok. Sieroszewski... (poruszenie na sali).

Zrywa się adw. Berenson i woła:

— Trzydzieści lat jestem adwokatem, ale jeszcze nigdy w życiu nie słyszałem, aby prokurator porozumiewał się telefonicznie ze świadkiem i uprzedzał go, na jakie okoliczności będzie badany.

Gdyby tak postąpił adwokat, toby miał dyscyplinarkę...

Przew.: Proszę nie obrażać prokuratora...

Adw. B.: Ja biorę całkowitą odpowiedzialność za swoje słowa; nie można dopuścić do takich ad hoc skonstruowanych zeznań.

Przew.: Przywołuję pana do porządku, odbiorę panu głos, o ile się pan nie podporządkuje mojemu zarządzeniom...

Adw. B.: Podporządkowuję się!

Po tym niebywałym w dziejach naszego sądownictwa incydencie, przemawiał adw. Sterling.

Późną nocą zapadł wyrok uniewinniający obu oskarżonych.

Złotej wybiegło szczęściu mężczyznom

Nieznajomi rzucili się na ubranego po cywilnemu pułkownika i obezwładniwszy go, wtargnęli do bramy celem dokonania rabunku. Scenę napadu zauważył przejeżdżający tam taksówkarz Kierowca i widząc przewagę napastników zwiększył szybkość i powiadomił o napadzie napotkany patrol policyjny 8-go komisariatu.

Gdy policjanci przybyli na miejsce, rabusiów już nie było. Natomiast pułk. Svensson, nieznający języka polskiego, wskazał kierunek, w którym rabusie zbiegli. Jak się okazało lupem tej zuchwałej bandy stał się płaszcz, kapelusz, portfel z pieniędzmi, papierośnica i złoty zegarek pułkownika.

Po kilku godzinach sprawoow napadu aresztowano i przewieziono do urzędu śledczego. Tam ustalono, iż są to znani kryminaliści, rotowani w urzędzie śledczym. Poszkodowany rozpoznał bandytów.

Kto zamordował misjonarkę?

Z Warszawy donoszą: Badanie sekcjiarzy i Zydów, którzy mieli styczność z baptystami, dało już rezultaty w postaci bardziej wyraźnych poszlak, wskazujących domniemanych sprawców zamordowania misjonarki amerykańskiej Elny Moit. Osoby te zostały zatrzymane. Dość silnie poszukiwany jest pewien Żyd neofita, który nie może udowodnić swego alibi. Osobnik ów zapisany jest w księgach jako narodowości żydowskiej, wyznania ewangelickiego. Wyrażał się on ujemnie o działalności sekcji. Dalsze śledztwo prowadzone jest z całą energią.

Nowe sensacje w aferze Kwinty

Jak już donieśliśmy wczoraj, bankier Kwinto przyznał się, że zdeponowane u niego papiery wartościowe na ogólną sumę pół miliona złotych ukrył na Lotwie. Z dalszych zeznań jego stwierdziły władze śledcze niezbicie, że ogromny ten depozyt Kwinto istotnie ukrył na Lotwie u brata kajszerki swego banku Marji Bohomolec. Nowe, zgoła nieoczekiwane zeznania bankiera Kwinty są tą nicią, po której śledztwo dojdzie niewątpliwie do kłębka całej olbrzymiej afery. W dalszym ciągu ustalono skąd się wzięły zbiór starych monet u Gourglorowej. Okazało się, na podstawie zeznań świadków, że zbiór ten był zastawiony w swoim czasie w banku Kwinty i nie był wykupiony i leżał on przez dłuższy czas w witrynie wystawy banku, a po zgłoszeniu złośliwej upu

WEŁNY-JEDWABIEostatnie nowości paryskie
PASY, KRATY, KROPY

nadeszły

TURKELKraków
Florjańska 22**22**

dziłości Gourglowerowa zabrała ten zbiór do siebie do mieszkania.

Zgon wiceburmistrza Rzeszowa bhp. Dra Hochfelda

Nasz korespondent rzeszowski donosi: Dnia 22 bm zmarł po krótkiej chorobie w 68 roku życia długoletni wiceburmistrz miasta, dyrektor i syndyk tutejszej Komunalnej Kasy Oszczędności adwokat dr. Wilhelm Hochfeld Pogrzeb odbędzie się w niedzielę dnia 24 bm.

Tajemnicze samobójstwo

W lesie gminnym w Jazłowczyku (pow. Brody) znaleziono wiszące na drzewie zwłoki mężczyzny liczącego około 30 lat, ubranego w czarną kurtkę, zielone spodnie oraz długie buty. Przy wisielcu znaleziono skrawek papieru zapisanego w języku rosyjskim bez daty i podpisu następującej treści: „Jestem z Zytomierza, przyszedłem do Polski przed dwoma miesiącami w poszukiwaniu za moim bratem, który miał być przy Denikine i ma przebywać obecnie w Polsce. Ponieważ brata nie znalazłem, popełniam samobójstwo“ Przy zwłokach znaleziono również złoty krzyżyk prawosławny. Denat nie był nikomu znany w okolicy.

We wsi Kniże pow. Sniatyn powstała bójka między małżonkami Andraejem i Paraską Wynnyczukami, w czasie której Paraska wyrwała mężowi haczyk żelazny i uderzyła go kilka razy po głowie. Po bójce Wynnyczuk położył się spać i w kilka godzin później zmarł.

Hitlerowscy krupjerzy w kasynie sopockim

Kasyno gry w Sopotach jest terenem zażartej walki pomiędzy krupierami, należącymi do partji Hitlera, a pozostałymi krupierami o utrzymanie swych stanowisk.

Chodzi o to, że w związku z zamiarem zmniejszenia ilości krupierów, hitlerowcy dążą do utrzymania w kasynie swych ludzi. Dotychczas z walki tej wychodzą zwycięsko hitlerowcy

ECHA ZE SWIATA**Zgon sławnej przyjaciółki Herzla i Nordaua**

W Sant Louis zmarła w tych dniach sławna przyjaciółka Herzla i Nordaua, literatka Róża Sunshine w 68 roku życia.

Róża Sunshine urodziła się we Wielkiej Kanizy na Węgrzech jako córka talmudysty B. Fassela. Niezwykle piękna młoda dziewczyna wyszła za mąż za kuzynostwo dr. Sonnenschein i wyjechała z nim do Stanów Zjednoczonych. Tam zaprzyjaźniła się z głośną pisarką Sarą Hutzler. Piękna Sara, jasnooka blondynka wydana została za mąż za znacznie od niej starszego i brzydkiego człowieka, którego potem porzuciła, wyjechała do Europy, gdzie poślubiła wielkiego artystę Józefa Kainza. Życie Sarę Kainz Hutzler było tragiczne, natomiast Róża Sunshine była zupełnym przeciwieństwem tak fizycznym — była bowiem klasyczną brunetką — jak i psychicznym swego jasno włosiej przyjaciółki, umiała sobie bowiem dać radę w życiu i skoncentrować około swej osoby wybrane kółko wiernych przyjaciół. Była też jedyną delegatką kobietą na pierwszym kongresie sjonistycznym w Bazylei. Od tego czasu datuje się jej przyjaźń z Herzlem Nordaunem i Zangwillem. Dla sjonizmu zmarła pisarka działała w Ameryce bardzo wiele.

Podczas burzy w parlamencie węgierskim całowano się na galerji

Onegdaj odbyło się w parlamencie węgierskim bardzo burzliwe posiedzenie, które przeciągnęło się aż do późnej godziny nocnej. Rząd przedłożył projekt przedłużenia nadzwyczajnych pełnomocnictw rządowych, który to projekt opozycja bardzo namiętnie zwalczała. Oburzenie opozycji doszło do punktu kulminacyjnego, gdy poseł Kaszmyer, który wystąpił z partji rządowej, przedłożył rewers, wedle którego każdy poseł, który występuje z partji rządowej, ma zapłacić do kasy partji 25.000 pö-

Z MODY**Jumpry — jumpry**

Szeroką falą wtargnęła moda jumprów, boleerek, kamizelek — trykotowych maszynowych, szelkowych, drutowych — i zaskoczyła nas swoją wielobrawnością i różnorodnością.

Poprzez najprostsze sztydelkowe jumpry o ściągach pierwotnych dochodzi się do najbardziej wy-

Zgrabne panie mają teraz dopiero wzięczone pole do popisu i inwencji twórczej. Mogą uzupełnić garderobę swoją wielkim wprawdzie nakładem pracy, ale zato niewielkim wydatkiem i zaopatrzyć się w tak piękne i modne obecnie utensylja.

Cechą charakterystyczną jumprów z r. 1932 jest ich krótkość; sięgają zaledwie do pasa, a zódb je przeważnie krótki rękawek.

Dużo uwagi poświęca się wykończeniu koło szyji; bywają wycięcia czworokątne, zapięcia boczne, lub kołnierzyki w różnych formach, są też drapowania i wiązania w kokardy, najczęściej wsady o odmiennej technice ścięgu, najwłaściwsze z dużymi ażurami dla lekkości. Kolory są śmiałe, mocne, kombinowane w dwa lub trzy — do najmodniejszych zastawiać zaliczyć można: niebiesko-różowy, jasno niebiesko-granat, żółty-średnio-niebieski i bialo-czerwony.

Technika maszynowa przy wyrobach z wełny doszła do takiej perfekcji że czasami trudno odróżnić od ręcznej roboty — nie można powiedzieć która są bardziej modne, obydwie święcą dzisiaj triumfy — a jak długi będzie ich żywot, trudno przewidzieć — zależy to od kaprysu potężnej pani mody.

piegiz
co za zmarwienie
A muszą one być... Nie da się tu nic uczynić?... Ależ owszem, proszę Panią przeuź znakomite środki: krem i mydło
Leschnizera
które uwolnią Panią od piegów i uchronią nadal przed nimi.
Preparaty Leschnizera działają zadziwiająco wszędzie da nabycia mydła 1,85
Gdzie niema, wprost: Aptekara Dranczi Gka, Białystok.

rafinowanych i skomplikowanych robót z najcieńszej wełny, jedwabiu lub kordunku. Typy tych jumprów przystosowane są do okoliczności i pory dnia — są więc o wybitnie sportowym genre, są też eleganckie nadające się nawet na wieczór. Koronki iryjskie są chętnie noszone.

WÄCHTER KRAKÓW MIODOWA róg Krakowskie. Tel. 108-72

1 Włosenne materiały WEŁNIANE i JEDWABNE na suknie, kostjomy i płaszcze najmodniejsze na składzie. Ceny najniższe.

gö. Wtem jakiś poseł z partji rządowej zawołał głośno: „Na galerji się całują!“

Wszyscy umilkli, zwracając oczy w stronę galerji. W loży siedziała młoda para, która widać niebardzo interesowała się tem, co się dzieje w parlamencie, bo się namiętnie całowała. Można sobie wyobrazić zakłopotanie młodych ludzi, gdy na nich spoczęły oczy całej izby. Zakochana para wkrótce się ulotniła.

Posiedzenie zostało odroczone, a nazajutrz dzieci przyjęto większością 93 głosów przeciwko 45 projekt rządowy.

Kanibalizm w Chinach

„International News Services“ ogłaszają sprawozdanie swego korespondenta ze Szanghaju straszliwej klęski głodowej, która nawiedziła rozmaite części Chin. W niektórych okręgach chłopci chińscy zabijają własne dzieci i

żywią się ich mięsem. Dotychczas nie udało się zaopatrzyć w żywność terytorjów najbardziej cierpiących z powodu głodu. Poza tem bandy zbójckie są drugą straszliwą plagą Chin. Wielu ludzi vegetuje jak zwierzęta, żywiąc się korą z drzew albo też trawą. Ani psów ani kotów nie znajdziesz w tych okolicach, ponieważ ludzie dawno już je zjedli. Często można też obserwować, jak ludzie urządzają polowanie na szczury. Misjonarz Bostock donosi, że w okolicy Anczau zmarły z głodu setki ludzi. Kierownik akcji pomocy dla okolic dotkniętych powodzią donosi, że widział własnymi oczyma, jak rodzice ćwiartowali ciała swych dzieci. Sytuacja staje się z dnia na dzień coraz bardziej rozpaczliwą, ponieważ fundusze komitetu pomocy są już na wyczerpaniu a na dobitkę pojawiła się tam cholera.

Radość życia

traci wiele ludzi, których dręczą okropne bóle reumatyczne i nerwowe. Lecz niema powodu do rozpacz, gdyż już wiele tysięcy cierpiących odzyskało swe zdrowie przy pomocy Togalet. Tabletki Togalet bowiem zwalczają te niedomagania, wstrzymując nagromadzanie się kwasu moczowego, który, jak wiadomo, jest przyczyną tych cierpień. Nieszkodliwe dla serca, żołądka i innych organów. Spróbujcie i przekonajcie się sami, lecz zadajcie we własnym interesie tylko oryginalnych tabletek Togalet. Do nabycia we wszystkich aptekach.

KRONIKA

KWIECIEŃ

24

NIEDZIELA

18 Nissan 5692

Wschód
słońca
4 m. 14

Zachód
słońca
18 m. 31

Numerus nullus na I. Ogólnopolskim Kongresie Młodych Prawników

Dziś rozpoczyna się na Uniwersytecie krakowskim I. Ogólnopolski Kongres Młodych Prawników, urządony przez Towarzystwo Biuletyniki Słuchaczy Prawa U. J. pod protektorem kuratora Towarzystwa, prof. Kumanieckiego. Aczkolwiek do Towarzystwa należą także słuchacze Żydzi, to jednak — wedle oficjalnego komunikatu kongresowego — „udział w Kongresie wziąć może każdy student(ka) prawa chrześcijanin“ Słuchacze Żydzi zostali — wykluczeni.

W Kongresie wezmą udział przedstawiciele młodzieży prawniczej Belgii, Czechosłowacji, Rumunii, Szwecji i Węgier. Studenci rumuńscy i węgierscy będą zapewne zbudowani szczytnym postanowieniem numerus nullus, co powiedzą jednak reprezentanci młodzieży innych, bardziej kulturalnych krajów — niewiadomo.

Obrady grupy regionalnej posłów i senatorów BBWR Województwa Krakowskiego

Na ratuszu krakowskim odbywały się wczoraj obrady grupy regionalnej posłów i senatorów BBWR województwa krakowskiego. W charakterze gości z ramienia władz uczestniczyli w zebraniu m. in. wojewoda dr. Kwaśniewski, wicewojewoda Bilek, prezydent miasta Belina-Prażmowski, prezes dyrekcji kolei inż. Bobkowski, starostowie: Korniak, Małszyński, Stalecki i dr. Wnek, kurator okręgu szkolnego dr. Nowicki, prezes Izby przemysłowej i handlowej Epstein, dyr. robót publ. inż. Nowicki i inni. Przybyli również burmistrz Zakopanego Winnicki, oraz dyrektor Nowotarski i dr. Graba-Łęcki z Kryńcy. Po zagajeniu obrad przez prezesa dra Kaplickiego wygłosili referaty pos. Gwiżdż i red. Fächer na temat spraw turystyczno-uzdrowiskowych. W referatach podkreślono niezwykłą doniosłość polityki turystycznej, która może i powinna odegrać wielką rolę także w rozwiązywaniu zagadnień gospodarczych. W tym duchu powzięto szereg uchwał.

Szesty dzień rozprawy przeciw Reichertowi

W toczącej się od sześciu dni rozprawie przed Sądem przysięgłych, przeciw Reichertowi i Dudzikowi, oskarżonym o oszustwo i podpalenie, przesłuchano w dniu wczorajszym dalszych świadków i biegłych. W czasie wczorajszej rozprawy przewodniczący dr. Jek upominał osk. Reicherta, by w dyskusji ze świadkami mówił spokojnie i bez gestykulacji. Rozprawa przekroczyła już zakresły poprzednio termin i odbywać się będzie w dalszym ciągu w poniedziałek.

—o—

— DYŻURY APTEK Dziś w niedzielę mają dyżur dzienny i nocny apteki: Rynek A—B 43, ul. Gertrudy 1 Krowoderska 74, Konopnickiej 3. Krakowska 9 i Brodzińskiego 1; tylko dyżur dzienny: Rynek 22, ul. Florjańska 15, Karmelicka 23. Nleja 29 Listopada 5, ul. Dębla 76

21. IV. ~ Tydzień szeklowy ~ 28. IV.

Sprzedawajcie i kupujcie szekel!

Kontrolor ministerjalny na Uniwersytecie Jagiellońskim

Jak już we wczorajszym numerze podaliśmy, rozestano do Ministerstwa Oświaty okólniki do rektoratów wyższych uczelni w Polsce, w sprawie utworzenia przy uniwersytetach stanowisk kontrolorów dla spraw personalnych ciała uniwersyteckiego.

Jak się dowiadujemy, nadszedł ostatnio do Uniwersytetu Jagiellońskiego podobny okólnik. Będzie on rozpatrywany na posiedzeniu Senatu Akademickiego. Według projektu ministerjalnego ma być ustanowiony na Uniwersytecie Jagielloń-

skim specjalny urzędnik ministerjalny, który prowadziłby wszelkie wykazy, ewidencje, zmiany personalne i wyciągi ze stanu personalnego kancelarii uniwersyteckiej itp., dotyczące tak profesorów, docentów, lektorów i asystentów, jak i urzędników oraz służby uniwersyteckiej.

Dotychczas nie został określony charakter urzędu tego urzędnika, tak, że niewiadomo jeszcze czy miałby to być urzędnik kancelaryjny, czy też równocześnie kontrolny i ew. w jakim kierunku miałaby iść jego kontrola.

Paszporty mają kosztować 450 złotych

Poważne ograniczenia w wydawaniu paszportów ulgowych i zezwoleń na zbiorowe wycieczki okrętowe bez przymusu paszportowego.

Jak już donieśliśmy, w najbliższym czasie oczekiwane jest ogłoszenie rozporządzenia o podwyższeniu cen paszportów zagranicznych. Normalny paszport kosztować będzie zasadniczo 400 złotych, do tego doliczona jednak zostanie — postanowiono to w ostatniej chwili — kwota 50 złotych, jaką ściągać się będzie na rzecz bezrobotnych.

Nastąpią też poważne ograniczenia w wydawaniu paszportów ulgowych.

Celem zwiększenia kontroli nad wyjazdami obywateli polskich zagranicę mają być wydane zarządzenia ograniczające silnie, wzgl. znoszące wogóle zezwolenia, dane swego czasu różnym towarzystwom okrętowym i biurom podróży na udzielanie zbiorowych wycieczek zagranicznych, bez przymusu paszportów i wiz. Tak tedy szereg okrę-

towych wycieczek zagranicznych, projektowanych jeszcze na rok bieżący, nie dojdzie do skutku.

Ostre zarządzenia paszportowe przypisują w kołach warszawskich inicjatywie wicemin. Starzyńskiego i jego oszczędnościowej polityce. Tu zaznaczyć należy, że na podstawie zarządzanej specjalnej statystyki ruchu zagranicznego, stwierdzono, iż w roku ubiegłym udzielono 90 tysiącom obywateli polskich paszporty zagraniczne. Jeśli wedle obliczeń min. skarbu każdy obywatel przeciętnie pozostawił zagranicą 1.000 złotych, to czyni to ogółem sumę 90 milionów złotych. Na luksus takich wydatków, zdaniem kół rządowych, Polska wobec obecnego kryzysu gospodarczego, pozwolić sobie nie może.

Epilog strajku generalnego w Krakowie

W poniedziałek rozpocznie się rozprawa przeciw 40 oskarżonym

W poniedziałek, 23 bm. rozpocznie się w Sądzie okręgowym karnym rozprawa przeciw 40 aresztowanym w związku z zajęciami, jakie miały miejsce podczas strajku generalnego w dniu 16 marca br. Rozprawa toczyć się będzie przed sędzią Doellingem, na sali nr. 71 na drugim piętrze w gmachu sądowym.

Z powodu szczupłości miejsca wstęp na rozprawę będą mieli tylko mężowie zaufania oraz dziennikar-

rze. Obronę prowadzić będzie 15 adwokatów krakowskich, oskarżać będzie prokurator dr. Szypuła, Z pomiędzy 40 oskarżonych 7 przebywa w areszcie śledczym, reszta zaś odpowiadać będzie z wolnej stopy.

Na tej rozprawie nie będzie odpowiadał aresztowany w czasie strajku dr. Szumski, gdyż sprawa jego została wyłączona i pozostaje on w areszcie śledczym.

Tragiczne zderzenie na ul. Starowiślnej

Wczoraj przyjechał wozem z Osicka k. Myślenic, w towarzystwie swej żony tamtejszy gospodarz Wojciech Wicherek. Miał on do załatwienia sprawę swego zaginionego syna, w urzędującej od kilku dni komisji poborowej, w Starostwie przy ul. Starowiślnej.

Gdy Wicherek, bawiący poraz pierwszy w Krakowie i nieorientujący się w ruchu miejskim, zajeżdżał przed Starostwo i wysiadł z wozu, nagle najechał

na niego samochód ciężarowy. Koła samochodu uderzyły Wicherkowi klatkę piersiową. Na miejsce wypadku przybyło natychmiast pogotowie ratunkowe, które przewiozło ciężko rannego do szpitala.

Straszny wypadek wywarł wstrząsające wrażenie na żonie Wicherka, która towarzyszyła mu w podróży.

— POSIEDZENIE RADY MIEJSKIEJ odbędzie się we wtorek 26 bm. o godz. 18.30. Na porządku dziennym m. in. sprawozdania z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności w Krakowie i w Podgórzu.

— OSTATNI DZIEŃ WYSTAWY GOTTLIEBA. Z Muzeum Narodowego komunikują, iż przedłużona dwukrotnie Wystawa Obrazów Maurycego Gottlieba otwarta będzie poraz ostatni dziś tj. w niedzielę od godz. 10-ej do 14-ej.

Wspólne zwiedzanie wystawy obrazów w Żyd. Domu Akademickim (Przemyska 3), nrządza o godz. 12 w południe Stowarz. Solidarność Bne Brith.

— NAGRODA NAUKOWA MIASTA WARSZAWY przyznana została profesorowi biologii i embriologii na wydziale lekarskim Uniw. Jagiellońskiego Emilowi Godlewskiemu. Nagroda wynosi 10 000 zł. W tym roku przyznano ją kolejno przyrodnikowi- lekarzowi W latach poprzednich otrzymał ją wybitni prawnicy, humaniści itd.

— UROCZYSCIA AKADEMJA ku uczczeniu pięćdziesięciolecia Kamy im. Mianowskiego, Instytut popierania nauki odbędzie się w dniu dzisiejszym, o godz. 11-ej przedpoł w Auli Uniw. Jag.

— RUDOLF SAMOŁOWICZ, znakomity badacz polarny dyrektor Instytutu Arktycznego w Leningradzie, gośćć będzie w Krakowie i staraniem Pol-

kiego Tow. Geolog. i Geogr. wygłosi odczyt w języku niemieckim we wtorek, dnia 26 bm. o godz. 7-ej w sali Inst. Geogr., ul. Grodzka 64, pt. „Ostatnie badania arktyczne w ZSSR“.

— CZASOWE PODWYŻSZENIE OPŁAT RADIOFONICZNYCH. Na mocy zarządzenia Min. Poczty i Telegrafów z 20 bm. (Monitor Polski z 22 bm.) wprowadzona zostaje od 1 maja br. do 31 marca 1933 dodatkowa opłata w wysokości po 30 groszy miesięcznie od każdego odbiornika radiofonicznego.

— SPISY OSÓB POWOLANYCH DO SPRAWOWANIA OBOWIĄZKÓW SĘDZIÓW PRZYSIĘGLYCH. Magistrat podaje do wiadomości, że w najbliższych dniach przystępuje do sporządzenia spisu osób powołanych do sprawowania obowiązków sędziów przysięgłych.

Spisy te uskuteczniąć będą Komisariaty Obwodowe, które też doręczą właścicielom realności druki potrzebne do wygotowania spisów. Druki te mają właściciele realności w myśl pouczenia zamieszczonego na druku dokładnie we wszystkich rubrykach wypełnić i natychmiast zwrócić do Komisariatu Obwodowego.

— KREDYT NA INWESTYCJE W GAZOWANIE Magistracie odbyły się pod przewodnictwem r. cy Blukiewiczza i w obecności wiceprezydenta Du-

posiedzenie Komisji dla spraw Gazowni miejskiej, na którem uchwalono kredyt na inwestycje w sieci w kwocie 21.95.000. Roboty zostaną rozpoczęte w naj bliższym czasie.

— **WAGON SYPIALNY KRAKÓW—ZAKOPANE.** Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych komunikuje: „Z dniem 23 bm. wprowadza się ponownie kurs wagonu I/II kl z miejscami sypialnymi między Krakowem a Zakopanem w poc. Nr. 6115 z powrotem w poc. Nr. 6116/1216. Odjazd z Krakowa codziennie o godz. 23 min. 55, z Zakopanego o godz. 1-ej. Po raz pierwszy odejście wagon z miejscami sypialnymi z Krakowa w sobotę 23 bm., z Zakopanego w nocy z niedzieli 24 na poniedziałek 25 bm.”

— **POPARZONY PRZEZ ŻONĘ.** Nocy onegdajszej zgłosił się na pogotowie ratunkowe Seweryn Wójcik (lat 31), mechanik, zam. przy ul. Rzeźniczej 1, 29, który został obalony ukropem przez żonę swą i jej kochanka. Doznał on poparzeń szyi, głowy i twarzy I. i II. stopnia.

— **ZAMACH SAMOBÓJCZY.** Na plantach, obok ul. Podzamcze, targnęła na swe życie, przez wypicie lysolu, Zofia Machota (lat 28) z Podgórskiej Wojsk. Tarnowa. W stanie ciężkim przewieziono ją pogotwie ratunkowe do szpitala.

— **POTRĄCONY PRZEZ SAMOCHÓD** został na rogu ul. Starowiskiej i Młodowej Adam Batlarz (lat 21), pomocnik szewski, zam. przy ul. Krakusa 23. Doznał on ogólnych obrażeń.

— **AWANTURNICZY KRÓL.** Jan Król (lat 39) robotnik, został aresztowany za gwałtowne targnięcie się na posterunkowego policji, który go chciał wyprowadzić ze skłopotu wskutek zebraństwa.

— **NIEMILA WRÓŻBA.** Do mieszkania Bronisławy Król, zam. przy ul. Mostowej 2, przyszła cyganka i podczas wróżenia wyciągnęła jej z kieszeni chusteczkę, w której znajdowała się słubna obrączka wartości 25 zł. Cyganka zbiegła w niewiadomym kierunku.

— **DWA ROWERY.** Samułowowi Klingerowie skradł nieznan sprawca z garażu przy ul. Legjów 6, rower marki „Alcion” wart. 160 zł i trabkę sygnałową wart. 5 zł. Podobny los spotkał Jazaa Patelę, któremu skradziono z ganku domu przy ul. Grodzkiej 13, rower wart. 200 zł.

— **o**
DYWANY. CERATY. LINOLEUM
A. NUSSBAUM, DIETLA 45.

— **ZEBRANIE TOWARZYSKIE Ż. T. G.** odbędzie się dziś, w niedzielę dnia 24 b. m. o godz. 8-mej wieczór w Ż. T. G.

— **CO TO SA PIEGI?** Najnowsze badania wykazały, że piegi powstają wskutek nieregularnego nagromadzenia się pigmentu (barwnika skóry). Tylko przez regularne stosowanie kremu i mydła Leschnitzera usunąć można w zupełności nie tylko skutki wiosenne, ale i obawy przed niepożądanymi skutkami ubocznymi. 926

— **NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE „OGNISKA PRACY”** W poniedziałek 2 maja br. o godz. 7-mej wiecz. w sali Stow. „Solidarność” przy ul. Zielonej 10, 1 p. Nadzwyczajne (Walne Zgromadzenie z porządkiem dziennym: 1) Zatwierdzenie fuzji fundacji im. Salomona Lieblinga z Ogniskiem Pracy. 2) Zmiana statutu. 3) Powołanie do życia Komitetu budowy. 4) Ewentualia. Uprasza się PP. członków Towarzystwa o niezawodne i punktualne przybycie. W razie braku statutu przewidzianego kompletu Walne Zgromadzenie odbędzie się o godz. 7:30 bez względu na ilość członków. — Zarząd 841x

— **STARANIEM ORG. CEIREI MIZRACHI** odbędzie się dziś zwiedzenie wystawy artysty M. Gottlieba w Muzeum Narodowym. Zbiórka o godz. 10:30 przed Sukiennicami. Goście mile widziani.

WARSZAWA, 23 4 PAT. Akcje: Bank Polski 79, Lilpop 15. Pożyczki: 4 proc. dolarowa 49, 49,25, 7 proc. stabilizacyjna 52,87, 59 53, 10 proc. kolejowa 101, Listy zast. BGK. bez zmiany.

Waluty: Dolar 8,88 i pół, 8,90 i pół, 8,86 i pół
De wizy: Gdańsk 174,70, 175,13, 174,27, Londyn (33,40 33,36), 33,55, 33,21, Nowy Jork 8,904, 8,924, 8,884, teleg. 8,909, 8,929, 8,889, Paryż 35,09, 35,18, 35, Praga 26,37, 26,43 26,31. Szwajcaria 173,05, 173,48, 172,62, Włochy 45,85, 46,08, 45,62, Berlin przyw. 211,60.

Poznańska giełda zbożowa z dnia 23 4. 1932. Ceny orientacyjne: żyto 27 i trzy czw. do 28, psze niecz. 28 i jedna czw. do 28 i pół Reszta bez zmian Usposobienie spokojne.

Zurych 23 4 PAT. Paryż 20,29 i trzy czw. Londyn 19,28, Nowy Jork 5,15 i jedna czw. Belgja 72,15. Włochy 26,50, Berlin 122,25. Praga 15,26. Warszawa 57,75, Bukareszt 307

Bilans Banku Polskiego

Warszawa. 23. 4. PAT. Bilans Banku Polskiego za drugą dekadę kwietnia br. wykazuje zapas złota 574.263.000 zł., tj. o 699.000 zł. więcej, niż w poprzedniej dekadzie. Pieniądze i należności zagraniczne zaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 12.982.000 do sumy 51.409.000 zł. Również i niezaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 271.000 do 115.840.000 zł. Portfel wekslowy zmalał o 25.609.000 i wynosi 603.880.000 zł. Pożyczki zastawowe wykazują spadek o 2.176.000 do 112.837.000 zł. inne aktywa wynoszą kwotę 137.143.000 zł., tj. o 1.003.000 więcej, niż w poprzedniej dekadzie. W pasywach pozycja na tychmiast płatnych zobowiązań zmniejszyła się o 4.928.000 zł. do 192.936.000 zł. Obieg biletów bankowych wykazuje spadek o 43.128.000 zł. do 1.057.576.000 zł.

Stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku doznał dalszej poprawy i wynosi wyłącznie z tym tem 45,92 proc., pokrycie kruszcem walutowym 50,03 proc., wreszcie pokrycie złotem samego tytułu obiegu biletów bankowych wynosi 54,3 proc. Stopa dyskontowa Banku 7 1/2 proc., lombardowa 8 1/2 proc.

Wyrok w procesie komunistycznym we Lwowie

(Telefoniem od naszego korespondenta)

Lwów. 23. 4. (Teit) Dziś, o godz. 1.30 popołudniu zapadł werdykt i wyrok w sensacyjnym procesie przeciwko 15 komunistom, który od 3 tygodni toczył się przed lwowskim Trybunałem przysięgłych. Na mocy werdyktu przysięgłych skazani zostali: Umschweif na 4 lata więzienia, Herbst na 3 lata, Jaeckel i Lewin po 2 lata. Knoll i Szajan po półtora roku, Stifterów na 13 miesięcy, Pałturaj na rok ciężkiego więzienia. Przysięgli uniewinnili oskarżonych Lewickiego, obu Mandłów, Luttmanna, Lebewohla i Gaya. Wszystkim z wyjątkiem Herbsty i Knolla zaliczono areszt śledczy.

Zaznaczyć należy, iż werdykt sędziów przysięgłych uniewinnił wszystkich skarżonych o zbrodnię współdziałania w zamordowaniu niejakiego Wolfenhauta, konfidenta policji politycznej, którego komuniści mieli „sprzątnąć”, a nato miast wszyscy skazani zostali z par. 58 (zdrada główna) i 65 (zakłócenie spokoju publicznego). Wszyscy oskarżeni bronili się przed sądem w ten sposób, że przyznali się do winy w sprawie zamordowania Wolfenhauta zostało na nich wymuszone w śledztwie policyjnym.

Jutro stanie przed sądem Gorgonowa

Lwów. 23. 4. (Teit) Zgodnie z naszą zapowiedzią rozpoczyna się w poniedziałek sensacyjny proces Gorgonowej. Rozprawa wywołała we Lwowie olbrzymie zainteresowanie. Wszystkie bilety wstępu na rozprawę zostały w ciągu krótkiego czasu rozchwytywane. Do dnia dzisiejszego prokurator apelacyjny p. Dębicki nie odpowiedział na pismo, wystosowane do niego przez adwokata dra Axera z prośbą o przeniesienie rozprawy do pozalwowskiego sądu. Nie ulega wobec tego wątpliwości, że proces odbędzie się we Lwowie, względnie też w Brzuchowicach, dokąd uda się Trybunał nie tylko dla przeprowadzenia wizji lokalnej, ale i cześć procesu. Rozprawa rozpisaną jest na 5 dni, potrwa jednak dłużej.

JAKA BĘDZIE POGODA?

Warszawa. 23. 4. (Sin) Prawdopodobny przebieg pogody na niedzielę 24 bm.: Wyżyna małopolska, Śląsk, Podhale, Tatry i Małopolska wschodnia: Rankiem mglisto, miejscami chmurno. W ciągu dnia pogodą słoneczną, o zachmu rzeniu umiarkowanym. Po chłodnej nocy w ciągu dnia ocieplenie. Słabe wiatry południowe lub cisza.

Warszawa. 23 4. (Sin) W dniu dzisiejszym odbył się w Warszawie walny zjazd związku uzdrowisk polskich. Zjazd ten m. in. poświęcony był walce z wyjazdem do uzdrowisk zagranicznych.

NADESLANE

Laboratorium Bakteriologiczne i Analiz Lekarskich
STACJA WASSERMANN

Dra med. KONSTANTEGO LOWENHOFFA

Bakterjologa Państwowego Zakładu Higieny
Kraków, Aleja Słowackiego 66. Tel. 155-55
(u wylotu ul. Długiej. Przystanek tramwaju Nr. 3)

Prymarjusz oddz. położn. szpitala św. Łazarza
Profesor Państw. Szkoły położnych

Dr. Ada Markowa
powróciła i ordynuje. 1048

ADOLF EDER

Kraków, pl. Dominikański 2

skład komisowy fabryki sukna

S. TUGENDHAT jun. BIBLSKO-BIAŁA

rok założenia 1889 rok założenia 1889

poleca na sezon wiosenny i letni najnowsze materiały po cenach fabrycznych.

JW Panu Drowi Kazimierzowi Karrelusowi

prymarjuszowi Szpitala OO. Bonifratrów w Krakowie, oraz Jego Asystentem Drowi Chrzanowskiemu i Drowi Wodźlanemu za bezinteresowne i szczęśliwe przeprowadzenie operacji oczu, jakoteż Braciszkom Ksaweremu i Eligjuszowi za troskliwą opiekę skądądam na tej drodze serdeczne podziękowanie i „Bóg zapłać”.

Saul Nussbaum.

Audycje żydowskie w radjo

KONCERT MUZYKI ŻYDOWSKIEJ.

Jutro w poniedziałek, 25 b. m. o godz. 20'15 transmituje radiostacja warszawska koncert muzyki żydowskiej. Wykonawcy: Chór warszawskiej Wielkiej Synagogi im. Nożyka pod dyr. A. Dawidowicza, nadkantor H. Bornstein (tenor) i S. Lichterman-Dawidowicz (akomp.). W programie: **Utwory liturgiczne:** D. Nowakowski: 1) Sobotnia modlitwa poranna „Mimkomcho”. 2) Fragment z pieśni nad pieśniami „Kol Doudi”. b) Nombourg: Sobotnia modlitwa wieczerzna „Wesomru”. c) Melodie starohebrajskie „Mehe, Fesza” w opr. A. Dawidowicza — odśpiewa p. Bornstein z tow. chóru, 2) D. Nowakowski: Modlitwa dnia sądowego „Ki am amecho” — odśpiewa chór. 3 a) D. Nowakowski: Tow. l'hodot, b) A. Bornstein: Modlitwa sobotnia „Jsmach Mosze” — odśpiewa p. Bornstein z tow. chóru, II. **Melodie ludowe:** 1) A. Dawidowicz: Kantata wschodnia „Bar Jochai” (mel. lud.) — odśpiewa chór. 2 a) „Oso Boket” w opr. I. Engela, b) Pieśń w opr. „Pincroka, c) Pieśń Pastora Króla Dawida w opr. Almana, d) W Juchoam w opr. H. Bornsteina — odśpiewa p. Bornstein.

Koncert muzyki żydowskiej, nadany przez rozgłośnie warszawska, transmitowany będzie przez wszystkie stacje polskie, z wyjątkiem Poznania

CIEKAWY ODCZYT HISTORYCZNY.

Przed mikrofonem radiostacji lwowskiej wygłosi jutro w poniedziałek 25 b. m. o godz. 19'30 Dr. J. Schall ciekawy odczyt historyczny na temat „Życie kultura żydowska w Polsce przedrozbiorowej”

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Białe noce” (Laura La Plante).
APOLLO: „Czarujący chłopiec” (Henry Garat, Mac Lemonnier)

BAGATELA: „Tajemnica sekretarki”.
DOM ŻOŁNIERZA POLSKIEGO: „Mocny człowiek” (o 6 i 8-mej)

SŁONCE: „Wszystko za pieniądze” (Emil Jancings)

SZTUKA: „Błędne ognie” (Sofja Bozan).
UCIECHA: „Szanghaj-Express” (Marlena Dietrich)

WANDA: „Meksykanka”.
MUZEUM: „Gwiazda Wschodu „Ben Ali” (Ramon Novarro i Kathleen Key).

Praga 23. 4. (R) W pobliżu Pragi zderzył się autobus z wozem ciężarowym, wskutek czego 4 osoby zostały zabite, a 12 podróżnych odniosło ciężkie rany.

Połączenia kolejowe Krakowa z Podhalem w nowym rozkładzie jazdy

Na linii Kraków—Zakopane zmiany w nowym rozkładzie kolejowym są znaczne. Uruchamia się na tej linii nową parę pociągów osobowych lekkiego typu, przyciemniając czas przejazdu z Zakopanego do Krakowa wynosi 4,15 godz. zaś z Krakowa do Zakopanego 4,30 g.

Pociąg ten odjedzie z Zakopanego o godz. 6-tej rano i przyjedzie do Krakowa o g. 10,15, gdzie po 15 min. uzyska połączenie bezpośrednie z pociągiem osobowym do Warszawy. Uzyskuje również korzystne połączenie do Poznania, Wiednia, Pragi i Budapesztu nowym pociągiem pospiesznym, odjeżdżającym o godz. 11,35.

W kierunku Zakopanego odjedzie pociąg lekkiego typu o godz. 19,15, w bezpośrednim połączeniu od pociągu posp. z Wiednia, Pragi, Budapesztu, Berlina, Wrocławia i Bytomia, oraz pociągu osobowego z Warszawy. Czas przejazdu z Wiednia do Zakopanego przez Kraków, wyniesie tylko 13,35 godz.

Zakopane uzyska również dogodne połączenie w sezonie letnim z południową częścią Tatr i Słowacją, oraz z Budapesztem i Jugosławią przez Zwardoń. Przy odjeździe z Zakopanego o godz. 8,15, przyjedzie się do Budapesztu o godz. 23,28, do Belgradu nazajutrz wcześniej rano.

Pomiędzy Krakowem a Wadowicami przez Kalwarię uruchomi się dwie pary pociągów podmiejskich, kursujących całorocznie. Pierwszy pociąg wyjedzie z Krakowa o g. 7,15 i przyjedzie do Kalwarii o godz. 8,55 a do Wadowic o godz. 9,46. Wyjedzie z Wadowic o godz. 12,11, z Kalwarii o godz. 13-tej i przyjedzie do Krakowa o godz. 14,20. Drugi pociąg wyjedzie z Krakowa o godz. 14,40 i przyjedzie do Kalwarii 16,08, a do Wadowic 16,56, odjedzie z Wadowic o godz. 19,25, z Kalwarii o godz. 20,15 i przyjedzie do Krakowa o godz. 21,35. Pociągi te przeznaczone są dla komunikacji podmiejskiej i odciążenia przepełnionych w lecie pociągów zakopiańskich.

Uruchomienie tych pociągów dało możliwość nieznanego skrócenia czasów odjazdów pociągów zakopiańskich, które nie będą już zatrzymywały się na przystankach i małych stacjach, gdyż ich

potrzeby komunikacyjne zaspokoja pociągi podmiejskie. Ograniczenie postoi nie odnosi się do przystanku Kraków — Podgórze, gdzie ruch osobowy i bagażowy jest silny.

W rozkładzie tym starano się również o udogodnienie komunikacji Zakopanego z Nowym Sączem i Krynicią. Pociąg lekkiego typu, który będzie odjeżdżał z Zakopanego o godz. 6-tej rano, uzyska w Chabówce bezpośrednie połączenie całorocznie do Nowego Sącza, gdzie przyj. o 10,05, a w sezonie letnim i do Krynicy, gdzie przyj. o 12,15. Pociąg posp. odjeżdżający z Zakopanego o godz. 18,10 uzyska również w Chabówce bezpośrednie połączenie do Nowego Sącza, gdzie przyjedzie o godz. 22,00. Nocne połączenie Zakopanego z Nowym Sączem — a w lecie i świątecznym okresem znowy i z Krynicią zachowano. Odjazd z Zakopanego o godz. 0,10, przyjazd do Krynicy 3,30, do Nowego Sącza o godz. 6,30. W kierunku odwrotnym odjedzie się z Krynicy o godz. 17,20 w sezonie letnim, a z Nowego Sącza całorocznie o godz. 19,15 i przyjedzie do Zakopanego o godz. 23,45. Przy odjeździe z Nowego Sącza o godz. 7,30 przyjedzie się do Zakopanego o godz. 13,00, przy odjeździe o godz. 16,15, przyjedzie się do Zakopanego o godz. 21,28.

Poprawiono również połączenie N. Sącza i Jasła z Krakowem, przez uruchomienie nowej pary pociągów przyspieszonych lekkiego typu. Przy odjeździe z Jasła o godz. 6,10, z Nowego Sącza 6,40 (z połączeniem od Łimanowy i Piwnicznej) przyjedzie się do Krakowa o godz. 10,40. Przy odjeździe z Krakowa o godz. 18,20 pociągiem bezpośrednim, lub o godz. 19,03 poc. posp., przyjedzie się do Nowego Sącza o godz. 22,25, a do Jasła o godz. 22,50.

Nowy rozkład jazdy daje także dogodną wieczorną komunikację wszystkich miejscowości między Chabówką a Nowym Sączem z Krakowem, przez to, że pociąg Nr. 1216 odjeżdżający z Nowego Sącza o godz. 16,15 uzyskuje w Chabówce połączenie do codziennego pociągu pospiesznego do Krakowa, przyjeżdżającego tu o godz. 22,10.

Propagandysta

do akwirowania abonentów, inteligentny, zdolny i ruchliwy, znajdzie zaraz zajęcie. Zgłoszenia z podaniem warunków pod „Propagandysta” do Biura F. Stattera, Kraków, Rynek gł. 3582x

Zydowskie muzeum narodowe

Jak już donosiliśmy, dokonano niedawno w Tel Awiwie otwarcia Żydowskiego Muzeum Narodowego. Muzeum mieści się w podarowanej na ten cel willi Dizenhafa i zawiera już wcale pokaźną ilość obrazów najwybitniejszych malarzy żydowskich, w kilkunastu salach.

W związku z otwarciem tego muzeum proponuje tow. dr. I. Schwazbart na łamach „Chwili”, by na podobieństwo Towarzystwa Przyjaciół Uniwersytetu Hebrajskiego, powstały we wszystkich centrach żydowskich Towarzystwa Przyjaciół Muzeum Narodowego w Tel Awiwie.

Sauerwein o ostatniej fazie Kreugera

Jules Sauerwein, były naczelny publicysta „Matin”, znajduje się obecnie w Sztokholmie, gdzie przeprowadza ankietę na temat o śmierci Ivara Kreugera. Na podstawie informacji zebranych na miejscu, ogłasza Sauerwein w „Paris Soir” artykuł o pełnych napięcia dramatycznego rokowaniach, jakie Kreuger prowadził w Ameryce ze swymi amerykańskimi wierzycielami.

Ivar Kreuger chciał dokonać swego ostatniego i największego „Coup”, ale natrafił na godnego siebie partnera w osobie pułkownika Blane'a, dyktora International Telegraph Company. Blane oświadczył Kreugerowi krótko i wglowato: „Mamy akcepty firmy Ericsson na 11 milionów dolarów. Teraz dowiadujemy się, że bilans tej firmy zawiera pozycje bardzo problematyczne przedstawiające wartość 27 milionów dolarów. Dowiedzieliśmy się też, że akcje, które nam pan cedował, nie dają nam wedle prawa szwedzkiego żadnej kontroli nad firmą Ericssona. Poinformowaliśmy o wszystkim p. Morgana. Pan, panie Kreuger, tak długo nie opuści naszego kraju, dopóki nie porozumie się pan z Morganem co do wysokości odszkodowania, które nam się należy”.

Kreuger napróżno protestował. Rokowania trwały tygodniami całymi. Wołano lekarzy dla zbadania stanu umysłowego Kreugera. U Morgana dochodziło do scen dramatycznych. Morgan otrzymał wprawdzie od Kreugera pisemne przyznanie się do winy i wszystkie gwarancje, jakich od Kreugera się domagał, ale Kreuger jest od tego czasu człowiekiem złamanym, którego nazwać już można żywym trupem.

Cios śmiertelny zadało mu moratorium prezydenta Hoovera, które dla Kreugera było ostatecznym przypięczeniem jego bankrucstwa.

W KASIE TEATRU 14 PONGÖ I 130 JAJ

Teatrom węgierskim, jak wogóle zresztą teatrom wszędzie na świecie, haniebnie się powodzi. Onegdaj ogłosiła prasa budapeszteńska ciekawy obrazek ilustrujący tragiczną wprost sytuację węgierskich teatrów prowincjonalnych. Do miasteczka Szajol przybył teatr wędrowny, który wystawił jakiś dramat współczesny dość znanego autora węgierskiego. W kasie po rozpoczęciu przedstawienia było 14 pongö i 130 jaj, tak, że na każdego artystę wypadło jeden pongö i 14 jaj.

CZECHOSŁOWACJA PRZEPROWADZA REFORMĘ SĄDU PRZYSIĘGLYCH

Czechosłowackie ministerstwo sprawiedliwości opracowało projekt reformy sądów przysięgłych w Czechosłowacji. Wedle tego projektu, mają przysięgłi nie tylko decydować o winie, lecz też i o wymiarze kary. Kompetencje prezydenta w sprawie zatwierdzenia wyroków śmierci, albowiem ich przemiany na więzienie mają ulec znacznemu ograniczeniu.

Curie Skłodowska przybywa do Polski

Warszawa, 22. 4. PAT. Prasa podaje, iż przybyć ma do Warszawy p. Maria Curie-Skłodowska. Prawdopodobnie towarzyszyć jej będzie jedna z jej córek. Przyjazd wielkiej uczoniej to zostaje w związku z uroczystą inauguracją Instytutu Radowego jej imienia, która odbędzie się w Warszawie w miesiącu maju. Pani Curie-Skłodowskiej towarzyszyć ma również prof. Regand, jeden z najwybitniejszych specjalistów w dziedzinie terapii raka.

Podziękowanie Ukraińców dla Mussoliniego

Warszawa, 23. 4. (N) Przywódca organizacji ukraińskich pułk. Konowalec wystosował do Mussoliniego telegram, w którym wyraża w imieniu Ukraińców podziękowanie za powzięcie przez Wielką Radę Faszystowską rezolucji, podnoszącej konieczność dokonania rewizji traktatów pokojowych. Ukraińcy spodziewają się, że zainicjowana przez faszystów polityka rewizji traktatów pokojowych, uwzględni także plany ukraińskie w kierunku uzyskania państwa samodzielnego.

Charakterystycznym jest, że organizacje nacjonalistów ukraińskich w innych krajach, wystosowały analogiczne telegramy do Mussoliniego. Również Ukraińcy zamieszkali w Rzymie, wysłali specjalny memoriał do Mussoliniego, w którym poruszają zagadnienia ukraińskie.

Stanowisko Stanów Zjedn. wobec sowieców — bez zmian

Waszyngton 23. 4. (B) Na interwencji przywódcy frakcji demokratycznej senatora Robinsona w sprawie uznania Rosji sowieckiej, leżącego w interesie handlu amerykańskiego, departament stanu odpowiedział, że warunki, postawione w roku 1922 przez sekretarza stanu Hughesa, pozostają nadal w mocy. Stanowisko rządu amerykańskiego w stosunku do Rosji sow. pozostaje w dalszym ciągu bez zmiany.

Straszna katastrofa motocyklowa na G. Śląsku

Katowice, 23. 4. PAT. Dziś popołudniu wydarzyła się na szosie między Królewską Hutą a Katowicami straszna katastrofa motocyklowa, której ofiarą padł zastępca naczelnika wydziału bezpieczeństwa śląskiego urzędu wojewódzkiego Jan Podgórski. Wracał on motocyklem z Królewskiej Huty do Katowic. W pobliżu miejscowości Dębie w chwili wymijania autobusu zepsuł się motor motocyklu, motocykl zarzucił jadący został wyrzucony w powietrze, a przy upadku uderzył głową o kamień, doznając pęknięcia czaszki. Śmierć nastąpiła natychmiast. Zwłoki przewieziono do kostnicy miejskiej.

„Nie krytykować i nie oddawać się pesymizmowi!”...

Genewa, 23. 4. PAT. Dziś odbyło się śniadanie, wydane przez Związek dziennikarzy akredytowanych przy Lidze Narodów z okazji konferencji rozbrojeniowej. Przy stole honorowym zasiadli m. in.: MacDonald, sir John Simon, minister Zaleski, Grandi, Paul Boncour i wielu innych głównych delegatów na konferencję rozbrojeniową. Wygłoszono szereg mów, jednak mówcy w dowcipnej formie uchylali się naogół od poruszania drażliwych tematów politycznych, ograniczając się do wezwania prasy, aby nie krytykowała powolności prac konferencji i nie oddawała się pesymizmowi.

Przewodnicząca kongresu indyjskiego skazana na rok więzienia

Londyn 23. 4. (L) Znana poetka indyjska Sarojini Naidu, pełniąca chwilowo funkcję przewodniczącego kongresu indyjskiego, aresztowana wczoraj w Bombaju za wydalanie się z miasta mimo zakazu policyjnego, została skazana dziś na rok więzienia. W Nowym Delhi aresztowany został Malawija, najpoważniejszy kandydat na przewodniczącego kongresu indyjskiego. Aresztowanie nastąpiło za niezastosowania się do zakazu przyjazdu do Delhi.

